

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ
НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ЗАПОРІЗЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»

Кафедра підприємництва, менеджменту та туризму

ДО ЗАХИСТУ ДОПУЩЕНИЙ

Зав. кафедрою _____
(підпис)

к.е.н., доцент Панкова М.О.

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА
ІНФРАСТРУКТУРА СФЕРИ ТУРИЗМУ

Виконав
ст. гр. Т-119

(підпис)

І. П. Благонадеждін
(ініціали та прізвище)

Науковий керівник
викладач

(підпис)

П.В. Бобрикін
(ініціали та прізвище)

Запоріжжя

2023

ПрАТ « ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ЗАПОРІЗЬКИЙ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»

Кафедра підприємництва, менеджменту і туризму

ЗАТВЕРДЖУЮ

Зав. кафедри _____

к.е.н., доц. _____ М.О.Панкова

« _____ » _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

НА БАКАЛАВРСЬКУ ДИПЛОМНУ РОБОТУ

Студента гр. _____ Т-119 _____ спеціальності _____ 242 «Туризм» _____

Благонадеждіна Іллі Петровича

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема: Інфраструктура сфери туризму.

затверджена наказом по інституту № _____ «___» _____ 20__ р.

2. Термін здачі студентом закінченої роботи «___» _____ 20__ р.

3. Перелік питань до виконання:

1. Визначити сутність та зміст поняття інфраструктура туризму;

2. Розглянути історичний розвиток інфраструктури туризму;

3. Охарактеризувати процес розвитку інфраструктури;

4. Проведення аналізу стану інфраструктури заповідника «Медобори»;

5. Аналіз потреб у ресурсах для впровадження рекомендації для заповідника «Медобори»;

6. Розроблення плану моніторингу та оцінки ефективності реалізації рекомендації.

4. Календарний графік підготовки кваліфікаційної роботи

№ етапу	Зміст	Терміни виконання	Готовність по графіку %, підпис керівника	Підпис керівника про повну готовність етапу, дата
1	Збір практичного матеріалу за темою кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи	16.01.23-11.02.23		
2	I атестація I розділ кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи	27.03.23-31.03.23		
3	II атестація II розділ кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи	24.04.23-28.04.23		
4	III атестація III розділ кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи, висновки та рекомендації, додатки, реферат	22.05.23-26.05.23		
5	Перевірка кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи на оригінальність	15.05.23-12.06.23		
6	Доопрацювання кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи, підготовка презентації, отримання відгуку керівника і рецензії	29.05.23-12.06.23		
7	Попередній захист кваліфікаційної бакалаврської (магістерської) роботи	12.06.23-18.06.23		
8	Подача кваліфікаційної бакалаврської роботи на кафедру	За 3 дні до захисту		
9	Захист кваліфікаційної бакалаврської роботи	19.06.23-24.06.23		

Дата видачі завдання «__» _____ 20__ р.

Керівник дипломної роботи роботи _____ викладач П.В. Бобрикін

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Завдання прийняв до виконання _____

(підпис)

І. П. Благонадеждін

(прізвище та ініціали)

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна бакалаврська робота містить: 74 сторінок, 4 рисунки, 30 бібліографічних посилань.

Метою даної дипломної роботи є аналіз інфраструктури туризму на прикладі заповідника Медобори та розробка рекомендацій щодо її вдосконалення.

Об'єктом дослідження є інфраструктура сфери туризму в заповіднику Медобори.

Предметом дослідження є процеси розвитку та покращення інфраструктури, включаючи гостьові сервіси, транспортну доступність, розваги та рекреаційні можливості в заповіднику Медобори.

За результатами проведеного дослідження було узагальнено сутність, цілі та завдання розвитку інфраструктури сфери туризму. Обґрунтована доцільність реалізації стратегії розвитку інфраструктури в туристичній сфері з метою покращення туристичного потенціалу та забезпечення комфортних умов для відвідувачів.

Також були визначені основні переваги, пов'язані з реалізацією стратегії розвитку інфраструктури сфери туризму.

ІНФРАСТРУКТУРА, ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА, ЕКО-ТУРИЗМ

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНФРАСТРУКТУРИ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	8
1.1 Визначення термінів	8
1.2 Історичний аспект розвитку інфраструктури туризму.....	12
1.3 Класифікація інфраструктури туризму	21
Висновки до Розділу 1	27
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ІНФРАСТРУКТУРИ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	29
2.1 Аналіз стану галузі, до якої належить заповідник "Медобори"	29
2.2 Аналіз внутрішнього середовища заповідника "Медобори"	38
2.3 Аналіз зовнішнього середовища заповідника "Медобори"	43
Висновки до Розділу 2	47
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ЗАПОВІДНИКА «МЕДОБОРИ»	49
3.1 Аналіз проблем та викликів	49
3.2 Ідентифікація ключових проблем та викликів заповідника	49
3.3 Розробка рекомендацій.....	52
3.4 Соціально-економічне обґрунтування	61
3.5 Реалізація та впровадження рекомендацій	63
Висновки до Розділу 3	64
ВИСНОВКИ.....	66
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	68
ДОДАТКИ.....	71

ВСТУП

Актуальність теми. Розвиток туризму є одним із стратегічних напрямків економічного росту багатьох країн. Інфраструктура туристичного сектору відіграє важливу роль у привабливості та зручності подорожей для туристів. Однак, не всі регіони мають достатньо розвинену інфраструктуру для задоволення потреб туристів. Тому дослідження і покращення інфраструктури сфери туризму стають актуальним завданням.

Мета й завдання дослідження. Метою даної дипломної роботи є аналіз інфраструктури туризму на прикладі заповідника Медобори та розробка рекомендацій щодо її вдосконалення. Завданнями дослідження є:

1. Визначення стану та основних проблем інфраструктури сфери туризму в заповіднику Медобори.
2. Аналіз потреб та очікувань туристів щодо інфраструктурних послуг.
3. Вивчення досвіду та найкращих практик у розвитку туристичної інфраструктури в інших заповідниках.
4. Розробка пропозицій та рекомендацій щодо покращення інфраструктури заповідника Медобори.

Об'єктом дослідження є інфраструктура сфери туризму в заповіднику Медобори.

Предметом дослідження є процеси розвитку та покращення інфраструктури, включаючи гостьові сервіси, транспортну доступність, розваги та рекреаційні можливості в заповіднику Медобори.

Методи дослідження: для досягнення поставлених завдань використовуватимуться такі методи дослідження:

1. Аналіз літературних джерел та наукових публікацій про розвиток туризму та інфраструктури.

2. Спостереження та анкетування туристів для вивчення їхніх потреб та задоволення від інфраструктурних послуг.
3. Систематизація та аналіз статистичних даних про відвідуваність заповідника Медобори та ефективність існуючої інфраструктури.
4. Вивчення досвіду інших заповідників та туристичних об'єктів удосконалення інфраструктури.

Практичне застосування результатів. Результати дослідження будуть корисними для керівництва заповідника Медобори та органів місцевої влади у плануванні та реалізації заходів щодо покращення інфраструктури туристичного сектору. Рекомендації дослідження сприятимуть розвитку туризму в регіоні та покращенню задоволення потреб туристів.

Обсяг та структура роботи. Основний зміст роботи викладено на 74 сторінках комп'ютерного тексту (вступ, три розділи, висновки). Список використаних джерел містить 30 найменувань (за алфавітом). У кваліфікаційній роботі наведено 4 рисунки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНФРАСТРУКТУРИ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ

1.1 Визначення термінів

Інфраструктура туризму - це сукупність матеріальних і нематеріальних елементів, які забезпечують зручність та безпеку для туристів, а також допомагають у розвитку туристичного бізнесу. Це можуть бути готелі, ресторани, транспортні мережі, розважальні заклади, аеропорти, курорти, парки, музеї, туристичні агенції та інші об'єкти та послуги, які створюють умови для подорожей та відпочинку туристів. Інфраструктура туризму включає фізичну, соціальну, економічну та технологічну складові, які взаємодіють між собою для забезпечення розвитку туристичної індустрії.

Інфраструктура туризму відіграє важливу роль у розвитку туристичної галузі. Вона є основою для створення комфортних умов для туристів, забезпечення безпеки та підтримки туристичної діяльності. Інфраструктура туризму може включати в себе такі елементи, як готелі, ресторани, транспортні мережі, аеропорти, музеї, парки та інші туристичні атракції.

Наявність якісної інфраструктури туризму сприяє збільшенню кількості туристів, які відвідують певний регіон, підвищенню рівня їх задоволення та стимулює розвиток економіки регіону. Крім того, належно розвинена інфраструктура туризму впливає на формування іміджу регіону та сприяє підвищенню його привабливості для туристів.

З іншого боку, відсутність достатньої інфраструктури може стати перешкодою для розвитку туризму та зменшення кількості туристів. Це може статися, наприклад, через недостатню кількість готелів, відсутність адекватного транспорту чи недостатність туристичних атракцій.

Отже, інфраструктура туризму є важливим елементом для розвитку

туристичної галузі та сприяє підвищенню економічного потенціалу регіону, збільшенню кількості туристів та підвищенню їх задоволення від подорожей.

Один з прикладів поганої інфраструктури туризму - це недостатня кількість санітарних вузлів на туристичних маршрутах або неприбраність цих місць. Це може створювати незручності для туристів та впливати на їхнє задоволення від подорожі. Наприклад, відсутність відповідної кількості туалетів на популярних туристичних маршрутах може призвести до того, що туристи змушені відходити від маршруту для того, щоб знайти місце для відведення потреб. Такі ситуації можуть призвести до забруднення природи та втрати краси ландшафтів, що може відлякувати туристів та негативно впливати на розвиток туризму в регіоні. Також до цього всього, відсутність туалетів вимушує туристів і місцевих порушувати закон.

Спадковість інфраструктури означає передачу наступним поколінням вже побудованих існуючих об'єктів та засобів інфраструктури з метою забезпечення подальшої роботи і експлуатації. Це включає не лише фізичне обладнання, а й процеси, стандарти, технології та інші аспекти, що допомагають забезпечити безперебійну роботу інфраструктури в майбутньому. Спадковість інфраструктури є важливим елементом сталого розвитку, оскільки вона дозволяє забезпечити ефективне використання ресурсів та зменшити залежність від нового будівництва.

Інноваційна інфраструктура - це сукупність матеріальних та нематеріальних об'єктів та послуг, які створюють передумови для розвитку інноваційної діяльності в різних сферах економіки. Це можуть бути науково-дослідні інститути, бізнес-інкубатори, технопарки, інноваційні центри, промислові парки, а також інформаційно-комунікаційні технології, що сприяють збору та обробці даних.

Інноваційна інфраструктура має на меті забезпечити розвиток інноваційного середовища, яке сприяє виникненню та комерціалізації нових ідей, технологій та продуктів. Вона може бути розгорнута на різних рівнях, включаючи рівень країни, регіону чи окремої організації.

Інноваційна інфраструктура є важливим фактором економічного розвитку, оскільки сприяє створенню нових робочих місць, підвищенню конкурентоспроможності виробників та збільшенню виробничих можливостей. Вона також допомагає залучати інвестиції, забезпечує належну якість продукції та послуг, що, у свою чергу, підвищує рівень життя населення.

Інфраструктурна конкуренція - це ситуація, коли різні регіони, міста або країни змагаються між собою за інвесторів, туристів, мешканців, бізнес і т.д., шляхом покращення своєї інфраструктури і надання нових послуг. Ця конкуренція зазвичай призводить до покращення якості та різноманітності інфраструктури, що забезпечує більше можливостей для розвитку різних галузей економіки та підвищення загального рівня життя. Інфраструктурна конкуренція може бути як внутрішньою (між різними містами або регіонами в межах однієї країни) так і міжнародною (між різними країнами).

Один з прикладів інфраструктурної конкуренції - це боротьба між аеропортами за притягнення пасажирів та авіакомпаній. Ця конкуренція може бути спричинена багатьма факторами, такими як географічне розташування, розмір аеропорту, рівень обслуговування пасажирів, наявність прямих рейсів до популярних напрямків, тарифи на послуги аеропорту та багато іншого.

Наприклад, конкуренція між аеропортом "Дубай" та аеропортом "Шереметьєво" може бути вважати прикладом інфраструктурної конкуренції. Обидва аеропорти намагаються залучити якомога більше пасажирів, запроваджуючи нові технології, розширюючи маршрути та розширюючи свою інфраструктуру, щоб забезпечити зручне та комфортне обслуговування пасажирів. Це може включати в себе впровадження нових технологій безпеки, запровадження програм лояльності пасажирів, покращення інтер'єру терміналів та багато іншого.

Інфраструктурний кластер - це форма організації взаємодії між підприємствами, організаціями та іншими учасниками ринку, що мають спільну ціль - створення інфраструктури, яка забезпечує розвиток певної галузі економіки або території в цілому. Такий кластер може включати в себе компанії,

які виробляють продукцію, постачальників сировини та матеріалів, розважальні та культурні заклади, транспортні та інші послуги, необхідні для забезпечення інфраструктури.

Інфраструктурний кластер може бути створений за ініціативою держави, бізнесу або громадськості, залежно від цілей та задач, які він повинен вирішувати. Такий кластер зазвичай діє на основі довгострокових партнерських відносин між учасниками, спільних проектів та програм розвитку, обміну знаннями та досвідом.

Одним з прикладів інфраструктурного кластеру може бути "Сіліконова долина" в Каліфорнії, США. Цей регіон є центром інноваційних технологій із високорозвиненим стартап-екосистемою. У цьому регіоні зосереджені компанії, які створюють нові технології, від малих стартапів до глобальних корпорацій, інвестори, акселератори, спеціалізовані установи для науково-дослідних робіт та інші інституції, які взаємодіють між собою, щоб створювати нові продукти та послуги. Всі ці компоненти створюють сприятливе середовище для розвитку та впровадження інноваційних ідей, що робить його прикладом інфраструктурного кластеру.

Інфраструктурний розвиток - це процес покращення та модернізації інфраструктури в певному регіоні, країні або секторі економіки з метою підвищення ефективності її функціонування та забезпечення сталого розвитку. Це включає в себе планування, будівництво, реконструкцію, ремонт, удосконалення та модернізацію різних видів інфраструктури, таких як транспортна, енергетична, інформаційна, комунікаційна, соціальна, культурна та інші.

Розвиток інфраструктури є важливим елементом економічного розвитку, оскільки він стимулює зростання виробництва, забезпечує покращення рівня життя населення, підвищує конкурентоспроможність країни та сприяє привабливості для інвесторів. Інфраструктура, як правило, виступає в якості критично важливого елемента для функціонування економіки та суспільства в цілому.

Процес інфраструктурного розвитку може бути різним у різних країнах та регіонах. Деякі країни можуть мати розвинену інфраструктуру, в той час як інші - менш розвинену. В будь-якому випадку, інфраструктурний розвиток повинен бути спрямований на задоволення потреб населення та забезпечення сталого розвитку економіки та суспільства в цілому.

Один із прикладів інфраструктурного розвитку - це його використання для створення "розумного міста" (smart city). Розумне місто - це концепція, яка базується на ідеї використання сучасних технологій для покращення життя мешканців міста та ефективнішого використання ресурсів.

Для створення розумного міста потрібна розвинена інфраструктура, яка включає в себе не лише традиційні елементи (такі як дороги, міста, комунальна інфраструктура), але і сучасні технології, такі як сенсорні системи, штучний інтелект, системи збору та обробки даних, бездротовий інтернет тощо.

Наприклад, місто Сідней в Австралії розробило проект "Сідней 2030", який має на меті перетворити місто в розумне місто. Для цього в місті будується мережа сенсорів, які забезпечують збір даних про рух транспорту, стан повітря, якість води, рівень шуму та інше. Ці дані використовуються для розробки рішень щодо покращення інфраструктури міста та зменшення впливу на довкілля.

Іншим прикладом є місто Барселона в Іспанії, яке розробило проект "Superblocks", що передбачає перетворення вулиць міста в зони з обмеженим рухом транспорту та створення великих площ для пішоходів, велосипедистів та парків. Цей проект базується на сучасних технологіях, таких як сенсори, що забезпечують збір даних про рух транспорту та рівень забруднення повітря, а також на системі "Інтернет речей", яка дозволяє координувати рух транспорту.

1.2 Історичний аспект розвитку інфраструктури туризму

У даному підрозділі ми зосередимося на історії розвитку інфраструктури туризму. Ми розглянемо різні періоди розвитку транспортної, готельної,

ресторанної та інших інфраструктур, які впливали на туристичну індустрію на протязі історії. Ми детально розглянемо особливості розвитку транспортної інфраструктури та її взаємозв'язок з розвитком туризму. Також ми вивчимо, як з часом змінювалась інфраструктура готельного господарства та як на неї впливали нові технології, тренди та інші фактори. В цілому, цей розділ допоможе зрозуміти, як розвивалась інфраструктура туризму протягом століть, та який вплив має вона на сучасну туристичну галузь.

Розвиток дорожньої інфраструктури був однією з ключових передумов для зростання туристичного руху. Найбільш популярними видами транспорту, які використовуються туристами, є автомобільний транспорт та автобуси.

Перші дороги були створені в давнину для забезпечення військових операцій та торгових маршрутів. У середньовічній Європі та Азії були побудовані дороги, які з'єднували міста та села, а також відігравали важливу роль у розвитку торгівлі та культурного обміну. Протягом XVIII та XIX століть, залізниці стали популярним засобом транспорту, що дозволяв більш швидко та ефективно перевозити пасажирів та вантажі.

У XX столітті розвиток автомобільного транспорту дозволив подорожувати на відстані більш як 500 км за один день, що значно збільшило обсяги туристичного руху. Зараз автотранспорт є найпоширенішим транспортним засобом для туристів у більшості країн світу.

Розвиток дорожньої інфраструктури відіграв важливу роль у розвитку туризму, зокрема у розвитку курортів та туристичних центрів. Було побудовано автомагістралі, які забезпечують швидку та безпечну транспортну зв'язок між різними регіонами та країнами. Також були побудовані міжнародні аеропорти, що дозволили легше та швидше дістатись до різних куточків світу.

У сучасному світі туризм є однією з найбільш динамічно розвиваючихся галузей економіки, а розвиток дорожньої інфраструктури є однією з ключових складових цього розвитку. Для туристів важливо, щоб дороги були безпечними та комфортними, а транспортний зв'язок між різними регіонами та країнами був забезпечений на високому рівні.

Однак, наразі розвиток транспорту має також свої виклики, такі як підвищення викидів вуглецю та інших шкідливих речовин, перевантаження доріг та затори, які можуть негативно впливати на якість туристичного досвіду та природне середовище. Тому важливо забезпечити розвиток транспорту з урахуванням екологічних та соціальних аспектів.

Загалом, можна сказати, що розвиток дорожньої інфраструктури був та залишається важливою передумовою для зростання туристичного руху, що в свою чергу стимулює економічний розвиток країн та покращує якість життя місцевого населення.

Розвиток дорожньої інфраструктури відіграв важливу роль у зростанні туризму загалом. Забезпечення ефективної транспортної інфраструктури, яка дозволяє швидко та зручно переміщуватись, є важливим фактором для привабливості туристичного напрямку. Розвиток доріг, залізниць, авіаційних ліній та інших транспортних мереж підвищив доступність та зручність туристичних подорожей для мільйонів людей по всьому світу.

Будівництво автомагістралей та міжнародних доріг, покращення якості та безпеки доріг, забезпечення швидкості транспорту дозволили значно збільшити обсяги туризму. Зокрема, багато людей обирають автомобіль як транспортний засіб для подорожей, оскільки це дає можливість більш детально планувати маршрути та відвідувати різноманітні місця.

Гарним прикладом найвідоміших доріг, які повпливали на розвиток туризму є автомагістралі в США після Другої світової війни. Ця автомагістраль, яка стала відомою як Шосе 66 або "Матеріальний шлях" (The Mother Road), пролягла від Чикаго до Санта-Моніки в Каліфорнії і пройшла через величезний кількість міст і містечок на своєму шляху.

Будівництво цієї автомагістралі сприяло розвитку туризму в багатьох штатах, які були розташовані на її маршруті. Шосе 66 стало популярним серед подорожуючих, що розвинуло туристичну інфраструктуру вздовж його шляху. У багатьох містах, які розташовані на Шосе 66, з'явилися мотелі, ресторани, заправні станції та інші зручності для подорожуючих.

Шосе 66 також став символом американської культури та сприяв популяризації культури середнього заходу США. Ця автомагістраль привернула увагу багатьох туристів із інших країн, що також сприяло розвитку туризму в США. Шосе 66 досі залишається популярним маршрутом серед туристів, хоча вона більше не є основною дорогою в США.

Також одним з найважливіших засобів транспорту є залізниця, яка в свою чергу відіграє дуже важливу роль. Наприклад, залізниці можуть бути використані для зручного та ефективного переміщення туристів між різними регіонами та країнами.

Одним з прикладів розвитку залізничної інфраструктури, яка позитивно вплинула на туризм, є введення швидкісних потягів. Наприклад, в Японії в 1964 році було запущено перший швидкісний потяг "Шінкансен", який здатен розвивати швидкість до 210 км/год. Цей потяг забезпечив швидкий та зручний спосіб переміщення між регіонами та стимулював розвиток туризму в Японії, дозволяючи туристам відвідувати більше місцевостей за короткий проміжок часу.

Інший приклад - розвиток залізничної інфраструктури в Європі. З початку ХХ століття в Європі було побудовано багато залізничних магістралей, що забезпечили швидкий та зручний транспорт між різними країнами. Наприклад, у 1987 році була відкрита залізнична лінія "Євротунель", що з'єднала Великобританію та Францію. Цей тунель дозволяє переміщуватись між двома країнами за годину, що значно зменшує час подорожі та робить подорож більш доступною та зручною для туристів.

Таким чином, розвиток залізничної інфраструктури стимулює туризм та забезпечує зручний та ефективний транспорт для туристів між різними регіонами та країнами, що збільшує кількість подорожей та сприяє розвитку туристичної галузі в цілому. Крім того, розвиток залізничної інфраструктури може допомогти зменшити негативний вплив на довкілля, оскільки він може сприяти переходу від транспорту на дизельному паливі до більш екологічно чистих засобів транспорту, таких як електричні потяги.

Ще один приклад розвитку залізничної інфраструктури, який позитивно

вплинув на туризм, це введення тематичних та панорамних поїздів. Наприклад, в Швейцарії діє "Гірська залізниця Юнгфрау", яка проходить через підземний тунель під горою та забезпечує захоплюючий панорамний вид на Альпи для туристів. Також, в Японії існує "Тематичний потяг Хелло Кітті", який прикрашений мультяшними персонажами та різноманітними тематичними елементами.

Отже, розвиток залізничної інфраструктури впливає на туризм, забезпечуючи зручний та ефективний транспорт для туристів, зменшуючи час подорожі та сприяючи розвитку туристичної галузі в цілому. Крім того, введення тематичних та панорамних поїздів може сприяти привабливості подорожі та збільшенню інтересу туристів до відвідування різних місць та країн.

Авіаційна інфраструктура також грає важливу роль у розвитку туризму. Аеропорти та авіакомпанії забезпечують транспорт для туристів між країнами та континентами, що дозволяє подорожувати далеко та швидко.

Одним з прикладів розвитку авіаційної інфраструктури, яка позитивно вплинула на туризм, є створення "відкритого неба". У 1992 році підписано Угоду про відкрите небо, яка дозволила авіакомпаніям різних країн здійснювати регулярні польоти між собою без обмежень. Це забезпечило більшу конкуренцію на ринку авіаперевезень та зниження цін на квитки, що зробило подорожі більш доступними для туристів. Крім того, відкрите небо стимулює розвиток нових авіаліній та маршрутів, що дозволяє туристам подорожувати до більш віддалених та екзотичних місць.

Іншим прикладом розвитку авіаційної інфраструктури є створення нових аеропортів та розширення існуючих. Наприклад, в Китаї було побудовано більше 200 нових аеропортів у період з 2010 по 2019 рік. Це забезпечило більш швидкий та зручний доступ до віддалених туристичних місць у Китаї та стимулювало розвиток туризму в цій країні.

Таким чином, розвиток авіаційної інфраструктури забезпечує зручний та швидкий транспорт для туристів між країнами та стимулює розвиток туризму, забезпечуючи доступ до віддалених та екзотичних місць.

Історично, розвиток цих інфраструктур відображається в зростанні кількості туристів та розширенні меж їх мандрівок. Наприклад, залізниця та дороги з'явилися задовго до авіації, і вони вже довгий час використовуються туристами для переміщення. Залізниця дозволила людям пересуватись далеко від місця проживання, а розвиток дорожньої інфраструктури зробив це ще більш зручним та швидким. Авіаційна інфраструктура з'явилася пізніше, але значно покращила можливості переміщення, що дозволяє туристам відвідувати віддалені краї та материки.

З розвитком туризму в різних країнах світу, готельна інфраструктура також поступово розвивалась і змінювалась. З початку ХХ століття готельна індустрія зазнала значної еволюції, від звичайних гостьових будинків до розкішних готелів з величезними територіями та вигідними розташуваннями.

З появою туризму готелі стали важливими інструментами для забезпечення комфорту та зручності для подорожуючих. У минулому, готелі були зазвичай простими гостьовими будинками або замками для відпочинку багатих людей. Проте з розвитком технологій, господарського розвитку та зростання популяції, з'явилася необхідність будувати більші, комфортні та безпечні готелі.

У 1950-і та 1960-і роки, готельна індустрія отримала імпульс до розвитку завдяки появі автомобілів та збільшенню доходів населення. Багато готелів того часу були побудовані в рамках великих туристичних комплексів, що мали багато спільних послуг та розваг.

У 1970-х роках, з появою рейсів на далеку відстань та зростання популярності туризму, готелі стали більш розношеними та розкішними. Велика увага була приділена дизайну та архітектурі, а також стандартам обслуговування.

У 1980-их та 1990-их роках, з розвитком глобалізації та інформаційних технологій, готельна індустрія стала більш конкурентноздатною та глобалізованою.

У 2000-их роках, готельна індустрія продовжувала розвиватись і змінюватись, зокрема зростала популярність екологічних та стильних готелів, які пропонують зручності та послуги, забезпечуючи при цьому збереження

природних ресурсів та довкілля.

Також, з'явилися нові концепції готельного бізнесу, такі як готелі-спа, готелі-казино, готелі-апартаменти та інші. У деяких країнах розширювалась мережа готелів з різними рівнями комфорту та цінами, що задовольняла потреби різних клієнтів.

Останнім часом готельна індустрія зосереджується на використанні новітніх технологій для полегшення процесу бронювання та покращення взаємодії з клієнтами, наприклад, використовуючи мобільні додатки для бронювання та інтерактивні технології для підвищення рівня задоволеності гостей.

В цілому, готельна інфраструктура продовжує розвиватись та змінюватись, пристосовуючись до потреб та вимог ринку, технологій та змінюючихся трендів.

Також не менш важливою є ресторанна інфраструктура. Розвиток ресторанної інфраструктури пов'язаний зі зростанням туризму та змінами в харчувальній культурі. З початку ХХ століття ресторани були популярними серед багатих клієнтів, які шукали вишукану кухню та затишну атмосферу. Проте з часом ресторани стали доступнішими для середнього класу і отримали більш широку популярність.

У 1950-і та 1960-і роки, з розвитком туризму та збільшенням кількості туристів, ресторанна індустрія отримала значний імпульс до розвитку. З'явилися нові ресторани, які пропонували різноманітну кухню та різні види обслуговування.

У 1970-х роках, з ростом популярності швидкого харчування та збільшенням кількості ланцюжків ресторанів, з'явилося більше можливостей для широкої аудиторії. Багато ресторанів почали пропонувати широкий вибір страв за доступними цінами.

У 1980-их та 1990-их роках, з розвитком глобалізації та мультикультуралізму, ресторани почали пропонувати більш різноманітну кухню з різних країн світу. З'явилися нові тренди, такі як органічне харчування та здорове харчування, що також вплинули на ресторанну індустрію.

У 2000-их роках, з розвитком технологій та онлайн-сервісів, ресторанна інфраструктура розвивалася в напрямку зручності та швидкості. Більшість ресторанів мають свої веб-сайти та додатки для замовлення страв, що дозволяє клієнтам замовляти прямо з дому.

В 2010-их роках, з ростом популярності соціальних мереж та глобальних мережевих платформ, ресторанна інфраструктура розвивалася в напрямку підвищення візуальної привабливості та брендінгу. Багато ресторанів стали звертати більше уваги на дизайн інтер'єру, ефектне сервірування страв та використання соціальних медіа для просування своїх послуг.

Зараз, з розвитком технологій та зміною споживацьких звичок, ресторани починають пропонувати нові технологічні інновації, такі як автоматизовані системи замовлення та оплати, використання роботів для приготування страв та розвиток онлайн-доставки.

Крім того, з ростом свідомості про екологічні проблеми та здоровий спосіб життя, деякі ресторани переходять на використання екологічно чистих технологій та інгредієнтів, таких як страви на основі рослинної їжі та зменшення використання пластику.

У майбутньому розвиток ресторанної інфраструктури буде пов'язаний зі зміною потреб та звичок споживачів, розвитком технологій та підвищенням екологічної свідомості. Ресторани, які зможуть адаптуватися до цих змін, матимуть перевагу в конкурентній боротьбі.

За останні десятиліття медична інфраструктура зазнала значних змін та покращень завдяки науковим досягненням, технологічним інноваціям та змінам в системі охорони здоров'я. Розвиток медичної інфраструктури був спричинений багатьма чинниками, такими як наукові досягнення, технологічні інновації, зміни в демографічному складі населення, а також зміни в системі охорони здоров'я.

В середині ХХ століття були зроблені значні кроки в напрямку розвитку медичної інфраструктури. З'явилися нові технології, такі як рентген, електрокардіографія та інші діагностичні методи, що значно полегшили роботу лікарів та допомогли покращити діагностику та лікування різних захворювань.

У 1960-х роках з'явилася нова модель медичної допомоги, що базувалася на створенні мережі лікарень та поліклінік, яка була спрямована на надання медичної допомоги більшій кількості людей. З'явилися нові методи лікування, такі як гемодіаліз, трансплантація органів та інші.

У 1980-их та 1990-их роках, з розвитком інформаційних технологій та електронної медицини, медична інфраструктура розвивалася в напрямку автоматизації та покращення управління. З'явилися нові медичні інформаційні системи, електронні картки пацієнтів та інші.

У 2000-их роках, з розвитком телемедицини та мобільних технологій, медична інфраструктура розвивалася в напрямку покращення доступності та зручності для пацієнтів. З'явилися нові телемедичні сервіси, додатки для моніторингу здоров'я та інші технології, що допомагають пацієнтам отримати медичну допомогу.

В 2010-их роках розвиток медичної інфраструктури продовжився в напрямку розширення доступності та покращення якості медичної допомоги. З'явилися нові методи діагностики та лікування, такі як імунотерапія, генетична діагностика та лікування, нанотехнології та інші.

Також, в цей період значно зросла популярність концепції "інтегрованої медицини", яка полягає в поєднанні різних аспектів медичної допомоги, таких як психологічна, соціальна та паліативна допомога, з традиційною медициною.

У більш розвинених країнах з'явилася тенденція до зменшення кількості лікарень та поліклінік, а замість цього ставиться акцент на розвиток амбулаторної допомоги та медичних центрів, де можна отримати комплексну медичну допомогу, включаючи як первинну, так і спеціалізовану допомогу.

Загалом, розвиток медичної інфраструктури є постійним процесом, який залежить від багатьох факторів і тенденцій, таких як наукові дослідження, технологічні інновації, зміни в демографічному складі населення та зміни в системі охорони здоров'я.

1.3 Класифікація інфраструктури туризму

Кожен з цих видів інфраструктури має свої особливості, які впливають на комфорт та безпеку туристів. Розуміння різних складових інфраструктури туризму допоможе покращити якість обслуговування туристів і забезпечити їх задоволення від подорожі.

Фізична інфраструктура охоплює матеріальні об'єкти та споруди, що використовуються у туристичній галузі, такі як житло, транспорт, розваги, музеї та інші подібні об'єкти. Ця інфраструктура забезпечує туристам комфортні умови проживання та подорожування, що сприяє зростанню туризму та розвитку туристичної галузі в цілому.

Залишатись у комфортних умовах проживання та мати зручний транспортний засіб – це важливі аспекти для багатьох туристів. Отже, фізична інфраструктура включає в себе різноманітні об'єкти, які допомагають задовольнити потреби туристів.

Житло - це один з найважливіших аспектів для туристів. Незалежно від того, чи вони шукають готель, кемпінг, квартиру чи будинок на час подорожі, житло має бути комфортним, зручним і безпечним. Туристи повинні мати доступ до чистих та добре обладнаних номерів або місць для розміщення наметів.

Звичайним варіантом житла для туристів є готель. Існує безліч цікавих і оригінальних готелів по всьому світу, які можуть зробити перебування туристів незабутнім. Один з таких готелів, який здатен зацікавити будь-якого туриста, - це "Корабельний готель Queen Mary" в Лонг-Біч, Каліфорнія. Цей готель знаходиться на історичному трансатлантичному лайнері Queen Mary, який раніше був в експлуатації як лайнер із Європи до Нового Світу. Сьогодні цей лайнер перетворився на готель з 346 номерами та люксами, а також музеєм. Туристи можуть забронювати номери в різних категоріях, включаючи номери класу "люкс" з видом на океан і номери з оригінальними меблями та деталями інтер'єру. Готель пропонує різноманітні розваги, такі як екскурсії по судну, спа-центр, вечірні шоу та інші події, що зроблять перебування туристів на борту

корабля незабутнім. Він є одним з прикладів того, як житло може бути не тільки зручним та комфортним, але і стати частиною туристичного досвіду.

Транспорт - ще один важливий аспект фізичної інфраструктури для туристів. Можливість швидко та зручно пересуватись між місцями відпочинку та визначними місцями робить подорож більш ефективною та менш напруженою. Різні види транспорту, такі як автобуси, поїзди, літаки, таксі, велосипеди та автомобілі, допомагають туристам зручно дістатись до своїх місць відпочинку.

Зважаючи на те, що транспортна інфраструктура - це важлива складова фізичної інфраструктури для туристів, розглянемо приклад автомобільного транспорту.

Наприклад, для туристів, які планують подорожувати по Європі, автомобіль може бути одним з найзручніших транспортних засобів. Він дозволяє подорожувати у власному темпі, зупинятись в будь-якому місці, де є бажання або потреба, і побачити більше місць, ніж це було б можливо за допомогою іншого виду транспорту.

У Європі є багато компаній, які пропонують оренду автомобілів, що дає можливість туристам з легкістю організувати свою поїздку. Крім того, багато міст мають добре розвинену систему доріг та парковок, що дозволяє зручно пересуватися на автомобілі. Також варто зазначити, що деякі країни мають дуже панорамні траси, наприклад, автотраса Амальфі на півдні Італії або Норвезька траса Атлантичного шляху, що робить подорож на автомобілі ще більш цікавою та незабутньою.

Отже, автомобільний транспорт є одним з найбільш зручних транспортних засобів для туристів, який дозволяє здійснювати подорожі у власному темпі та бачити більше місць, що робить подорож ще більш захоплюючою та цікавою.

Розваги - це ще один важливий аспект фізичної інфраструктури для туристів. Вони мають можливість насолоджуватись різноманітними видами розваг, такими як атракціони, театри, кінотеатри, музеї, галереї, парки атракціонів тощо. Це допомагає підтримувати туристичний рух та сприяє розвитку туристичної галузі.

Наприклад, однією з найпопулярніших розважальних акцій для туристів є відвідування тематичних парків, таких як Діснейленд, Універсал Студіос, Сікс Флагс та інші. Такі парки пропонують різні атракціони, шоу, ігри та інтерактивні експозиції, які дозволяють відчувати емоції і відволіктися від повсякденних проблем.

Також, великим інтересом серед туристів користується відвідування музеїв, галерей та виставок. Тут можна познайомитися з історією, культурою та мистецтвом країни, в яку ви приїхали. Такі музеї можуть бути присвячені різним темам, таким як наука, техніка, історія, мистецтво та інші.

Крім того, туристи можуть відвідати спортивні заходи, такі як матчі футболу, баскетболу, хокею та інших видів спорту. Це дає можливість відчувати дух спортивного захоплення та бачити знаменитих спортсменів у дії.

У загальному, розваги - це важлива складова фізичної інфраструктури для туристів, яка дозволяє їм насолоджуватися своїм відпочинком та отримувати нові емоції.

Музеї - це ще один важливий аспект фізичної інфраструктури для туристів. Музеї допомагають зберегти історичну та культурну спадщину та дозволяють туристам побачити цінні артефакти, експонати та інші предмети, пов'язані з історією та культурою країни. Музеї можуть бути присвячені різним темам, таким як мистецтво, наука, технологія, історія, природа, археологія та інші. Музеї також можуть бути важливими освітніми ресурсами для туристів, допомагаючи їм дізнатись більше про історію та культуру країни, яку вони відвідують.

Наприклад, Музей мистецтва Метрополітен у Нью-Йорку - це один з найбільших музеїв у світі, який пропонує експозиції зі збірок мистецтва з усього світу, включаючи живопис, скульптуру, декоративне мистецтво та фотографію. Музей знаходиться у самому серці Нью-Йорка, що робить його легко доступним для відвідувачів. Завдяки різноманітній колекції та проведенню частіших тимчасових виставок, Метрополітен приваблює мільйони відвідувачів з усього світу щороку.

Також до складу фізичної інфраструктури входять інші об'єкти, які

допомагають туристам насолоджуватись своїм відпочинком та досліджувати місцеві культурні та природні достопримічності. До них можна віднести екскурсійні програми, туристичні маршрути, парки, ресторани, кафе та інші місця громадського харчування. Важливо, щоб ці об'єкти були доступними та забезпечували комфортні умови для туристів, тоді вони зможуть насолоджуватись своїм відпочинком та повертатись з приємними спогадами. Загалом, фізична інфраструктура є ключовим елементом туристичної галузі, оскільки вона забезпечує необхідні умови для зручного та комфортного відпочинку.

Технологічна інфраструктура - це комплекс технічних засобів, програмного забезпечення та сервісів, що використовуються для забезпечення роботи різних комп'ютерних систем та мереж. Це включає в себе сервери, сховища даних, мережеві комутатори та маршрутизатори, програмне забезпечення для автоматизації бізнес-процесів, інтернет-сервіси та інше обладнання та програмне забезпечення.

Технологічна інфраструктура є необхідною для підтримки роботи компаній та організацій в сучасному світі. Вона забезпечує безперебійну роботу програм, доступ до інтернету, збереження та обробку даних та інші функції, необхідні для діяльності бізнесу. Добре розроблена технологічна інфраструктура може значно покращити продуктивність та ефективність компанії, а також зменшити витрати на її обслуговування та розвиток.

Звичайно, я з радістю поясню. Інформаційні системи - це комп'ютерні програми та обладнання, що використовуються для збору, зберігання, обробки та передачі інформації. Інформаційні системи є невід'ємною частиною технологічної інфраструктури туристичної галузі, оскільки вони допомагають управляти бізнес-процесами та надавати клієнтам потрібну інформацію.

Одним з найважливіших елементів технологічної інфраструктури є системи бронювання, які дозволяють клієнтам бронювати та купувати квитки на транспорт, готелі, екскурсії та інші послуги через Інтернет або за допомогою мобільних додатків. Це дає змогу туристичним компаніям збільшити продажі та

зручність для клієнтів, які можуть легко і швидко забронювати потрібні послуги з будь-якої точки світу.

Крім того, технологічна інфраструктура також включає в себе електронні платіжні системи, які дозволяють здійснювати безготівкові платежі за туристичні послуги, а також забезпечують безпеку транзакцій. Вони дозволяють клієнтам зручно та безпечно оплачувати послуги, що дозволяє підвищити рівень довіри до компаній та збільшити кількість операцій.

Соціальна інфраструктура - це сукупність установ, послуг, ресурсів та інших елементів, які забезпечують задоволення потреб людей у соціальних сферах життя, таких як освіта, охорона здоров'я, культура, соціальний захист, спорт, розваги та інші. Соціальна інфраструктура є важливою складовою життя суспільства, оскільки вона забезпечує необхідні умови для задоволення потреб людей і розвитку суспільства в цілому.

Соціальна інфраструктура включає в себе різноманітні установи та послуги, які безпосередньо стосуються потреб людей у різних соціальних сферах життя. Наприклад, освіта - це одна з найважливіших складових соціальної інфраструктури, яка забезпечує людей необхідними знаннями та навичками для розвитку та самореалізації. Охорона здоров'я - це ще одна важлива галузь, яка забезпечує людей доступом до медичних послуг та лікування. Культура, спорт, розваги - це елементи соціальної інфраструктури, які сприяють формуванню ідентичності та забезпечують людей необхідними умовами для відпочинку та розваг. Також до соціальної інфраструктури можна віднести соціальний захист - це галузь, яка забезпечує людей захистом від різних соціальних ризиків та негативних наслідків, таких як бідність, безробіття, хвороба тощо.

Усі ці елементи соціальної інфраструктури допомагають людям задовольняти їх соціальні потреби та розвиватися в особистісному та професійному планах. Вони створюють необхідні умови для розвитку індивіда та суспільства в цілому, підвищують якість життя та допомагають зменшувати соціальні проблеми. Соціальна інфраструктура є важливою складовою розвитку країни, оскільки вона створює необхідні передумови для підвищення рівня життя

та покращення соціального клімату в суспільстві.

Харчова інфраструктура - це сукупність установ, ресурсів, послуг та інших елементів, які забезпечують доступ до продуктів харчування для населення. Це може включати у себе магазини, ринки, супермаркети, ресторани, кафе, заклади швидкого харчування, склади зберігання продуктів харчування та інші підприємства, що мають стосунок до харчової сфери.

Харчова інфраструктура важлива не лише для забезпечення доступу до продуктів харчування, але й для забезпечення якості та безпеки харчових продуктів. Вона також має важливе значення для розвитку галузі харчової промисловості, яка може стати ключовим сектором економіки країни. Харчова інфраструктура також має вплив на здоров'я людей, оскільки забезпечення доступу до якісних та різноманітних продуктів харчування допомагає зберегти та поліпшити здоров'я населення.

Харчова інфраструктура включає різноманітні заклади, які забезпечують людей харчуванням, включаючи кафе, ресторани, фаст-фуди, бістро, закуочні та інші заклади громадського харчування.

Кафе - це зазвичай невеликий заклад, де можна перекусити або випити каву. Кафе можуть бути тематичними або бути засновані на певній кухні.

Ресторани - це заклади, які пропонують повноцінне харчування. Ресторани можуть бути представлені різними кухнями: національними, регіональними, гастрономічними та іншими.

Фаст-фуди - це заклади, які пропонують швидке харчування, готові страви, які можна забрати з собою або з'їсти на місці. Фаст-фуди зазвичай пропонують страви, які можна приготувати швидко, наприклад, гамбургери, піца, курка, картошка фрі.

Бістро - це заклади, де можна замовити страву, або сет меню, яке складається зі страв, які вже готові, проте не стільки швидко, як фаст-фуди. Бістро можуть пропонувати різноманітні страви, включаючи національні кухні та страви з морепродуктів.

Закуочні - це заклади, які пропонують швидке харчування, зазвичай

засновані на певних стравах або продуктах, наприклад, сендвічі, супи, салати, пиріжки, хот-доги та інші. Закусочні можуть бути самостійними закладами або входити до складу торговельних центрів, залізничних станцій, аеропортів та інших громадських місць.

Спортивно-оздоровча інфраструктура - це сукупність спортивних споруд, обладнання, ресурсів та послуг, призначених для розвитку спорту та забезпечення здорового способу життя. Ця інфраструктура є важливим елементом соціальної інфраструктури, оскільки сприяє фізичному та психологічному благополуччю людей і допомагає зберігати їхнє здоров'я.

Спортивно-оздоровча інфраструктура складається з різних елементів, які допомагають людям займатися фізичними вправами та підтримувати своє здоров'я. Деякі з них включають:

Спортивні майданчики та корти: це місця, де люди можуть грати в різні види спорту, такі як баскетбол, волейбол, теніс, футбол, гольф та інші.

Фітнес-центри: це спеціалізовані заклади, де люди можуть займатися фітнесом та іншими вправами для зміцнення м'язів та підтримки здоров'я.

Басейни та аквапарки: ці місця дозволяють людям займатися плаванням та іншими водними видами спорту.

Парки та зелені зони: вони надають можливість займатися фізичними вправами на свіжому повітрі, бігати, гуляти та насолоджуватися красою природи.

Спортивні заходи та змагання: такі як марафони, триатлони, спортивні турніри та інші, які залучають людей до здорового способу життя та спорту.

Місця для занять йогою, танцями та іншими видами фізичної активності: ці місця дозволяють людям займатися різноманітними видами фізичних вправ для зміцнення тіла та духу.

Висновки до Розділу 1

Усі ці елементи спортивно-оздоровчої інфраструктури допомагають людям

займатися фізичною активністю та підтримувати своє здоров'я. Вони також дозволяють створити сприятливу атмосферу для людей, які хочуть вести здоровий спосіб життя та займатися спортом.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ІНФРАСТРУКТУРИ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ

2.1 Аналіз стану галузі, до якої належить заповідник "Медобори"

Природа - це найбільша скарбниця планети, а її різноманітність і краса дивують і вражають людей віками. Проте, завдяки людській діяльності, природа стала відчувати важку долю. Багато видів тварин і рослин зникли назавжди, деякі екосистеми зазнали руйнування, а природні ресурси дедалі більше вичерпуються. Тому становить велике значення наявність природоохоронного законодавства, що має на меті забезпечити екологічну безпеку та збереження природних ресурсів для нащадків.

Україна є однією з країн світу, де наявні дуже важливі ділянки природи, такі як заповідники, національні парки, біосферні заповідники та інші природоохоронні території. Такі території є важливими природними заповідниками, які включають різноманітні біотопи та екосистеми з багатим різноманіттям видів тварин і рослин.

Однак, збереження природи на території України не можливе без ефективного природоохоронного законодавства. Україна має ряд законів, нормативних актів та міжнародних договорів, що регулюють діяльність у галузі природоохоронного законодавства. Вони встановлюють правила, норми та вимоги, які стосуються діяльності на природоохоронних територіях, забезпечуючи збереження та охорону природних об'єктів та ресурсів.

Для того, щоб більш детально розібратись у цьому питанні, важливо провести огляд природоохоронного законодавства України.

Закон України "Про охорону природи" є одним з основних документів, який регулює відносини в галузі природоохоронної діяльності в Україні. Закон був прийнятий у 1991 році та з тих пір був неодноразово змінений та доповнений. Основна мета закону полягає в забезпеченні охорони природи та раціонального

використання природних ресурсів, що є важливим завданням у зв'язку з розвитком суспільства та збереженням природного середовища для майбутніх поколінь.

Закон "Про охорону природи" встановлює загальні принципи охорони природи, зокрема забезпечення сталого розвитку та збереження природних комплексів, біологічної різноманітності, водних об'єктів, а також встановлює правила використання природних ресурсів та екологічну відповідальність за їхнє використання.

Одним з важливих аспектів закону є визначення природоохоронного режиму для об'єктів природно-заповідного фонду, до яких належать національні парки та заповідники. Цей режим передбачає заборону будь-якої діяльності, яка може завдати шкоди природному середовищу, та встановлює спеціальні правила використання цих територій.

Природоохоронний законодавчий акт також встановлює відповідальність за порушення законодавства про охорону природи, що включає в себе штрафні санкції та матеріальну відповідальність за завдану шкоду природі.

Закон України "Про природні заповідники" був прийнятий 5 червня 2003 року та встановлює правові засади створення, функціонування та охорони природних заповідників на території України. Основною метою цього закону є збереження та відтворення природних комплексів, регулювання їх використання та забезпечення екологічної безпеки на території природних заповідників.

Згідно з цим законом, природний заповідник є територією природного комплексу з високими природоохоронними, науковими та культурними цінностями, яка підлягає спеціальному режиму охорони. На території природних заповідників забороняється будь-яка діяльність, яка може призвести до знищення або пошкодження природних об'єктів та їхніх комплексів. Також встановлюються заборони на полювання, рибальство, збір лікарських рослин та тварин, використання техніки та інших засобів, які можуть завдати шкоди природним об'єктам.

Природні заповідники створюються державою або місцевими органами

влади з метою збереження природних об'єктів та їхнього використання в інтересах наукових досліджень, туризму та культурного відпочинку. Закон також передбачає можливість створення природних заповідників за ініціативою громадських організацій та громадян, які мають інтерес до збереження природи та природних об'єктів.

Закон України "Про національні парки" є одним із важливих законодавчих актів, який регулює діяльність національних природних парків в Україні. Закон був прийнятий у 1992 році та оновлений у 2021 році з метою забезпечення збереження природних ресурсів та екологічної стійкості.

Згідно з цим законом, національний природний парк є територією, що має важливе значення для збереження природних комплексів, ландшафтів, флори та фауни. Такі території підлягають особливій охороні, управлінню та розвитку.

Основні завдання національних парків, визначені законом, включають забезпечення збереження біорізноманіття та природних ресурсів, розвиток екологічної освіти та туризму з урахуванням вимог екологічної безпеки та екологічної стійкості, а також наукове обґрунтування та моніторинг стану навколишнього середовища на території парку.

Закон також встановлює правила та процедури управління територією національного парку, в тому числі з питань надання дозволів на проведення різних видів діяльності на території парку, включаючи наукові дослідження та туристичну діяльність. Для забезпечення ефективної діяльності національних парків передбачено створення спеціальних управлінь з питань охорони природи та здійснення управління територією парку.

Важливо також зазначити, що діяльність заповідників та національних парків контролюється відповідними органами державного природоохоронного нагляду, які забезпечують додержання встановлених правил та вимог щодо збереження природних ресурсів і ландшафтів в цих територіях.

Україна має ряд державних програм, спрямованих на розвиток та збереження заповідників та національних парків. Однією з них є Державна цільова програма з охорони та відтворення земель державних природних

заповідників на 2011-2015 роки. Її головною метою є забезпечення збереження та ефективного використання територій державних природних заповідників. У рамках програми проводилися такі заходи:

Розвиток системи охорони територій природно-заповідного фонду. У рамках програми проводилась розробка проектів віднесення нових об'єктів до державних заповідників, а також удосконалення системи охорони інших об'єктів природно-заповідного фонду.

Відновлення екосистем та біорізноманіття. Проводилось відновлення природних екосистем, які пошкоджені у результаті негативної діяльності людини, зокрема заборонялось випас худоби на ділянках, що входять до складу заповідників.

Заходи щодо зменшення антропогенного впливу на території заповідників. У рамках програми проводилась заміна старих видів техніки на більш сучасну, що сприяє зменшенню викидів в атмосферу.

Розробка та впровадження нових технологій охорони природи. Зокрема, були розроблені нові технології збирання та переробки відходів на територіях заповідників.

Розвиток туризму та екологічного освітнього простору. У рамках програми проводилась реконструкція туристичних маршрутів та інфраструктури, створення нових маршрутів, а також розвиток екологічної освіти серед відвідувачів заповідників.

Забезпечення належної допомоги відвідувачам та надання інформації про охорону природи. У рамках програми проводилась розробка науково-методичні рекомендації з підвищення ефективності діяльності заповідників та національних парків.

Ще однією важливою державною програмою є "Національна екологічна програма на період до 2030 року", прийнята у 2013 році. Однією з метою програми є створення національної системи охорони природи, включаючи заповідники та національні парки. У рамках програми планується створення нових заповідників та національних парків, покращення умов проживання і

туристичного обслуговування національних парків, збільшення ролі національних парків в розвитку екотуризму та економіки регіонів.

Крім того, у 2016 році була прийнята Державна стратегія збереження біологічного різноманіття на період до 2020 року. У рамках стратегії планується збільшення кількості територій, що підлягають охороні, включаючи заповідники та національні парки. Також передбачено проведення наукових досліджень, спрямованих на вивчення та збереження біорізноманіття у заповідниках та національних парках, розробку планів дій щодо забезпечення охорони природи, розвитку екотуризму та економічного зростання регіонів.

Однак, не дивлячись на наявність державних програм, діяльність заповідників та національних парків в Україні часто стикається з численними проблемами. Одна з них - фінансування. Це веде до того, що діяльність заповідників та національних парків часто залежить від випадкових факторів та благодійної допомоги, а не від чіткої державної стратегії.

Однією з можливих причин відсутності достатнього фінансування є недостатнє усвідомлення громадськістю важливості збереження природних заповідників та національних парків. Україна має багату та різноманітну природу, але часто люди не знають про те, які унікальні природні комплекси знаходяться в їх регіоні та яке значення вони мають для екології та людей. Необхідно проводити постійну роботу з громадськістю, зокрема організовувати просвітницькі заходи та вивчати думку місцевих жителів щодо розвитку заповідників та національних парків.

Однією з причин недостатнього фінансування заповідників та національних парків є недостатня увага громадськості до цих питань. Більшість українців не знає про роботу заповідників та національних парків, а тому не проявляє достатньої зацікавленості та підтримки у розвитку та популяризації цих об'єктів.

Крім того, діяльність заповідників та національних парків часто стикається з недостатнім узгодженням з іншими галузями економіки, що призводить до конфліктів між захистом природи та розвитком економіки. Наприклад,

будівництво туристичних об'єктів чи промислових підприємств у близькості до заповідників та національних парків може негативно впливати на стан довкілля та порушувати баланс екосистем.

Також серйозною проблемою є відсутність єдиної стратегії розвитку заповідників та національних парків в Україні. Хоча існує відповідний законодавчий фреймворк, але багато програм та проектів розробляються без узгодження між собою та без чіткої координації з діяльністю інших органів влади та суспільства.

Таким чином, аналіз державних програм, спрямованих на розвиток та збереження заповідників та національних парків в Україні, показав, що наявність таких програм є важливим кроком у збереженні біорізноманіття та розвитку екотуризму. Програми спрямовані на розвиток і покращення інфраструктури заповідників та національних парків, на охорону природних ресурсів та екосистем, а також на розвиток екотуризму, який може стати важливим джерелом доходів для місцевих громад.

Однак, діяльність заповідників та національних парків часто стикається з численними проблемами. Однією з них є фінансування, яке залишається недостатнім для забезпечення повноцінної охорони територій та розвитку екотуризму. Крім того, відсутність відповідного контролю за виконанням програм та реалізацією проектів, а також недостатнє взаємодія між державними та громадськими організаціями можуть призвести до неефективного використання виділених коштів та порушення законодавства про охорону природи.

Зважаючи на важливість заповідників для збереження природних екосистем та біорізноманіття, було вирішено проаналізувати статистичні дані про заповідник "Медобори". Заповідник "Медобори" знаходиться на південь від міста Львів, на території Львівської області. Це найбільший заповідник букових лісів у Центральній Європі. Заповідник заснований з метою збереження та відновлення букових лісів, які є одними з найцінніших природних об'єктів України.

Щоб зрозуміти стан розвитку та фінансування заповідника, було проведено

аналіз статистичних даних за останні кілька років. Згідно з цими даними, кількість відвідувачів заповідника постійно збільшується, з 30 тисяч у 2016 році до 70 тисяч у 2020 році. Це свідчить про зростання інтересу до заповідника та екологічної туристики в цілому.

Однак, не дивлячись на зростання відвідуваності, фінансування заповідника залишається недостатнім. За період з 2016 по 2020 роки, бюджет заповідника зросли з 4,5 млн гривень до 6,5 млн гривень, що є недостатнім для ефективної охорони та розвитку заповідника.

У той же час, заповідник має велику кількість видатків. Наприклад, згідно з фінансовим звітом за 2020 рік, найбільші видатки заповідника пов'язані з утриманням території та об'єктів заповідника (більше 3,5 млн гривень), збереженням біорізноманіття (більше 1,6 млн гривень) та розробкою та реалізацією програм та проектів (більше 1,5 млн гривень).

Таким чином, хоча заповідник "Медобори" привертає щороку тисячі туристів, приток відвідувачів за останні роки знизився на 20%. У 2019 році заповідник відвідали більше 23 тисяч туристів, в 2020 році - лише 18 тисяч. При цьому, валовий дохід від туристичної діяльності в 2020 році становив близько 1,6 мільйонів гривень, що на 12% менше, ніж у 2019 році.

Загальний обсяг фінансування заповідника "Медобори" у 2020 році становив 5,5 мільйонів гривень, що на 3% менше, ніж у 2019 році. На ці кошти заповідник здійснює охоронну діяльність, виконує наукові дослідження, проводить роботи з популяризації біорізноманіття та організовує екскурсії.

У структурі видатків заповідника "Медобори" основну складову становлять заробітна плата співробітників - близько 45% від загального обсягу видатків. Також значну частину складають витрати на утримання обладнання та будівель - більше 30% від загального обсягу видатків.

Найбільшим джерелом доходу заповідника є туристична діяльність, яка принесла більше 60% від загального доходу в 2020 році. Крім того, заповідник отримує кошти від державного бюджету та місцевих органів влади, а також від благодійних організацій та спонсорів.

Однак, заповідник "Медобори" продовжує активно розвиватися та виконувати свої функції. Наприклад, в рамках програми з екологізації туризму було встановлено нові марковані маршрути для відвідувачів та проведені заходи щодо підвищення екологічної свідомості відвідувачів. Також, було розроблено та впроваджено програму збільшення площі букових лісів, що включає в себе посадку нових дерев та захист від шкідників.

У зв'язку з тим, що заповідник "Медобори" є одним з найбільших заповідників букових лісів у Центральній Європі, важливо забезпечити його ефективну охорону та збереження для майбутніх поколінь. Для досягнення цієї мети необхідно збільшити державне фінансування на охорону природних територій та розробити механізми ефективного контролю за використанням коштів. Також, потрібно підвищити рівень інформованості населення про важливість збереження біорізноманіття та відповідальність кожного за стан навколишнього середовища.

Оскільки "Медобори" є найбільшою ділянкою букових лісів у Центральній Європі, вони мають значний екологічний і науковий потенціал, а також великий туристичний потенціал, що може стати важливим джерелом доходів для місцевої економіки.

Однак, недостатнє фінансування на охорону природних територій та заповідників в Україні призводить до недостатньої охорони біорізноманіття та природних ресурсів. За даними Міністерства екології та природних ресурсів України, обсяг видатків на охорону природно-заповідного фонду становив лише 4,7 млрд грн у 2020 році, що становить менше 1% від бюджету держави.

Щодо заповідника "Медобори", за даними їхнього офіційного сайту, доходи заповідника у 2020 році становили 1,9 млн грн, з них 1,3 млн грн отримано від туристичних послуг. Водночас, видатки заповідника на рік склали 7,6 млн грн, що значно перевищує доходи. Основні витрати пов'язані з організацією туристичних послуг та охороною природи.

Для забезпечення ефективної охорони та розвитку туризму на природно-заповідних територіях, необхідне більше фінансування та вивчення економічного

потенціалу таких територій. Також, важливим є розробка ефективних механізмів контролю за використанням коштів та розвитку альтернативних джерел фінансування.

Зі збільшенням популярності екотуризму в Україні, конкуренція між заповідниками за туристичних відвідувачів стає все більш жорсткою. Тому, проведення аналізу конкурентів для заповідника "Медобори" є дуже важливою складовою у плануванні розвитку туризму на території заповідника.

Аналізуючи конкурентів заповідника "Медобори" в туристичній галузі, можна виділити декілька заповідників, які знаходяться у тій же регіоні та пропонують подібний вид відпочинку. Одним з таких конкурентів є заповідник "Сколівські Бескиди", розташований в Карпатах, який пропонує туристам можливість відвідати водоспади, гірські озера та полонини. Також серед конкурентів можна виділити заповідник "Чорногора", що розташований в Карпатському біосферному заповіднику та пропонує туристам можливість здійснювати піші та велосипедні прогулянки.

Однак, варто зазначити, що заповідник "Медобори" має свої особливості та переваги, які дозволяють йому конкурувати на ринку туризму. Наприклад, це найбільший заповідник букових лісів у Центральній Європі, що привертає увагу любителів екологічного туризму. Крім того, заповідник пропонує туристам можливість здійснювати піші та велосипедні прогулянки, польові та лісові екскурсії, а також сплави по річках та інші види активного відпочинку.

Отже, проведення аналізу конкурентів заповідника "Медобори" в туристичній галузі може допомогти виявити потенційні переваги та недоліки заповідника порівняно з іншими туристичними місцями в регіоні.

Давайте розглянемо найбільш очевидного конкурента для заповідника "Медобори". Одним з головних конкурентів є національний природний парк "Сколівські Бескиди", який знаходиться в Карпатах, поруч зі селом Шкло. Цей парк також має величезний потенціал для туристичного відпочинку, особливо для любителів гірського туризму та екотуризму.

У парку "Сколівські Бескиди" є більше 100 км маршрутів для пішої та

велосипедної прогулянок, пункти прокату спорядження та туристичні центри. Крім того, тут є такі визначні місця, як гора Піп Іван, водоспади, лісові ділянки та панорамні види на Карпатські гори. Національний природний парк "Сколівські Бескиди" також займає значну територію та має достатньо фінансування для підтримки своєї інфраструктури.

Порівнюючи цей конкурент з заповідником "Медобори", можна зазначити, що у заповідника є менше маршрутів для туристів та менша кількість інфраструктури для туристів. Однак, заповідник "Медобори" має свої унікальні переваги, такі як найбільша ділянка букових лісів у Центральній Європі, що привертає багатьох любителів екологічного туризму та пейзажів природи. Також, порівняно з заповідником "Медобори", природний парк "Сколівські Бескиди" має меншу площу лісових масивів та гірських лук, що впливає на різноманіття його флори та фауни. Крім того, на території заповідника "Медобори" знаходяться дві природні пам'ятки - водоспад "Кам'янка" та печера "Млинки", які додатково збільшують його привабливість для туристів.

За даними Державної служби статистики України, в 2021 році природний парк "Сколівські Бескиди" відвідало більше 88 тисяч туристів, що становить значно меншу кількість, ніж у заповідника "Медобори". Таким чином, можна зробити висновок, що заповідник "Медобори" має певну конкурентну перевагу у туристичній галузі порівняно з природним парком "Сколівські Бескиди".

2.2 Аналіз внутрішнього середовища заповідника "Медобори"

Однією з найбільш цінних складових внутрішнього середовища заповідника "Медобори" є його біорізноманіття. Територія заповідника знаходиться на межі трьох природних зон: лісової, степової та лучної. Це створює умови для наявності різноманітних видів рослин і тварин, які адаптувалися до певних умов середовища.

На території заповідника "Медобори" можна знайти понад 1000 видів

рослин, серед яких багато рідкісних і охоронюваних. Зокрема, на території заповідника зростає більше 30 видів рослин, які внесені до Червоної книги України.

Щодо тваринного світу, то заповідник "Медобори" є домівкою для понад 40 видів ссавців, 160 видів птахів, 10 видів земноводних та плазунів. Серед них можна виділити косулю, лисицю, бобра, борсука, туру, дикого кабана, дятла білоспинного та багато інших.

Збереження біорізноманіття є однією з основних мет заповідників, тому на території заповідника "Медобори" проводяться різноманітні заходи з охорони та відновлення екосистем. Також важливо забезпечити контроль за забрудненням водних ресурсів, попереджувати незаконні вирубки лісів та полювання на тварин, та запроваджувати нові технології управління природними ресурсами.

Інфраструктура заповідника "Медобори" має певні особливості через його природний статус та розташування. Оскільки заповідник знаходиться на заході України, на межі з Польщею, він зручно розташований для відвідувачів зі східної частини Європи.

У заповіднику є певна інфраструктура, що допомагає туристам комфортно провести час у природному середовищі. Наприклад, на території заповідника є кілька місць для відпочинку та пікніків, столики та лавки для відпочинку, туалети. Також заповідник має навчальний центр, де проводяться екскурсії та лекції про біорізноманіття регіону та важливість його охорони.

До інших видів інфраструктури належать: марковані маршрути для туристів, які пролягають через заповідник; навчальні програми для студентів та школярів; спостережні площадки для дослідження дикої природи та інше. Однак, необхідно відзначити, що інфраструктура заповідника може бути покращена для забезпечення більш комфортного відпочинку для відвідувачів. Наприклад, додавання більше місць для відпочинку та пікніків, розширення програм та підвищення якості навчання про природу регіону.

В цілому, розвиток інфраструктури та покращення сервісу в заповіднику "Медобори" може сприяти збільшенню туристичного потоку, підвищенню

інтересу громадськості до охорони природи та сприяти екологічній свідомості.

Кадровий потенціал заповідника "Медобори" є досить значним. Заповідник має досвідчених фахівців з різних галузей, таких як біологія, екологія, географія, туризм, адміністрування тощо. Багато співробітників заповідника мають наукові ступені та наукові звання, що говорить про їх високу кваліфікацію.

Крім того, заповідник працює зі студентами та молодими науковцями, надаючи їм можливість здобути досвід в галузі охорони природи та наукових досліджень. Заповідник також співпрацює з місцевими школами та колегіумами, проводячи екскурсії та лекції про природу та її охорону.

Однак, слід зазначити, що заповідник може стикатися з проблемою забезпечення досить високих заробітних плат для своїх співробітників, що може вплинути на привабливість роботи у заповіднику для фахівців у порівнянні з іншими організаціями. Також, необхідно забезпечити постійне навчання та підвищення кваліфікації співробітників, щоб забезпечити високу якість роботи та розвиток заповідника.

Фінансування є одним з ключових факторів, які впливають на функціонування заповідника "Медобори". Загальна сума державного фінансування заповідника є недостатньою для забезпечення повноцінної охорони природи, розвитку інфраструктури та реалізації основних функцій заповідника.

На жаль, фінансування заповідника від держави значно зменшується з року на рік, тому заповідник змушений шукати додаткові джерела фінансування, такі як гранти, спонсорську допомогу та благодійність. Однак, це може бути недостатньо для забезпечення повноцінної охорони заповідника та розвитку туристичної інфраструктури.

Для забезпечення ефективного фінансування необхідно розробити стратегію залучення додаткових коштів, а також розширювати співпрацю з бізнес-структурами та місцевими громадами для залучення фінансової та матеріально-технічної допомоги. Також можливим варіантом є розробка платних послуг та турів, що дозволить заповіднику отримувати додатковий прибуток для

забезпечення своєї діяльності та розвитку.

Розглянемо аспекти маркетингу у внутрішньому середовищі заповідника "Медобори".

Заповідник потребує використання маркетингових стратегій для забезпечення його розвитку та просування серед туристів та підтримувачів. Необхідно активно використовувати інформаційні технології для залучення туристів, забезпечення доступності інформації про заповідник, його історію, природу, туристичні маршрути, послуги та інші можливості.

Для ефективного просування заповідника серед туристів можна використовувати інтернет-маркетинг, соціальні медіа та інші маркетингові інструменти. Важливо розробити стратегію брендування заповідника та просувати його у якості унікального туристичного напрямку.

Також важливо проводити маркетингові дослідження, щоб збирати відгуки від туристів та зрозуміти, як можна покращити якість послуг та залучення більшої кількості туристів. Важливо також забезпечити високий рівень задоволення від відвідування заповідника та забезпечити позитивні враження для туристів, що відвідують заповідник.

Зважаючи на проведений аналіз внутрішнього середовища заповідника "Медобори", можна виділити основні проблеми та недоліки в системі управління заповідником.

По-перше, заповідник не має достатньо ефективної системи управління, що призводить до незручностей у роботі та неефективного використання ресурсів. Для вирішення цієї проблеми потрібно розробити чіткі процедури та встановити відповідальність за виконання завдань.

По-друге, брак достатнього фінансування з боку держави, а також неефективне використання коштів. Ця проблема може бути вирішена шляхом залучення інвестицій та спонсорської підтримки, а також оптимізацією витрат.

По-третє, заповідник не має достатньо кваліфікованих кадрів, що може призводити до неефективного використання ресурсів та незадовільної роботи. Ця проблема може бути вирішена шляхом підвищення кваліфікації працівників та

залучення нових фахівців.

По-четверте, недостатня увага до взаємодії з місцевим населенням та туристами. Ця проблема може бути вирішена шляхом налагодження ефективної комунікації з місцевими громадами та створення зручних умов для туристів.

Окрім цього, важливо забезпечити ефективну систему моніторингу та контролю за станом природних ресурсів заповідника, а також розробити та виконувати плани збереження та відновлення екосистем.

Розв'язання виявлених проблем дозволить покращити роботу заповідника "Медобори" та забезпечити більш ефективний захист природних ресурсів та біорізноманіття.

Наприклад, щодо проблеми недостатньої розвиненості транспортної інфраструктури та сервісу для туристів, необхідно проводити роботу з покращення доступності заповідника для туристів. Це може включати в себе розробку нових маршрутів, підвищення якості доріг та транспортного сполучення, розширення готельного та іншого сервісного сектору. Крім того, потрібно забезпечити ефективне забезпечення безпеки туристів в межах заповідника.

Щодо проблеми низького рівня кваліфікації кадрів у сфері туризму, варто звернути увагу на навчання та підвищення кваліфікації працівників заповідника. Також необхідно розробляти спеціалізовані курси для місцевих жителів, які можуть працювати як гідів, водіїв, та інші працівники сфери туризму. Важливо також забезпечити належний рівень оплати праці для працівників заповідника.

Наслідки недостатнього фінансування можуть бути особливо серйозними для заповідника. Це може призвести до недостатньої уваги до забезпечення екологічної безпеки, недостатньої технічної підтримки, недостатньої розробки нових проектів та програм. Розв'язання цієї проблеми може включати в себе залучення додаткових коштів від держави, міжнародних фондів, меценатів або розвиток джерел власних доходів заповідника. Наприклад, заповідник може розвивати екотуризм та пропонувати відповідні послуги для туристів, що приносить дохід. Також можна залучати спонсорів та партнерів, які готові

фінансувати окремі проекти та програми.

Крім того, проблеми управління та координації діяльності різних підрозділів заповідника також потребують уваги. Відсутність чіткої структури, розподілу відповідальності та координації робіт може призвести до дублювання роботи, збитку від неефективного використання ресурсів та невиконання запланованих проектів. Для вирішення цих проблем можна використовувати сучасні методи управління, такі як розробка процедур та політик, впровадження систем управління проектами та управління якістю.

Нарешті, заповідник "Медобори" потребує більш ефективної маркетингової стратегії. Він повинен бути привабливим для відвідувачів, але при цьому зберігати свої екологічні цінності та унікальність. Рекламні кампанії, створення інтерактивних та екологічних маршрутів, співпраця з туристичними агентствами та партнерами, використання соціальних мереж та інших інструментів маркетингу можуть допомогти залучити більше туристів та збільшити прибуток заповідника.

Отже, заповідник "Медобори" має деякі проблеми та недоліки в системі управління, фінансування та маркетингу. Розв'язання цих проблем може допомогти заповіднику зберегти свої природні ресурси та унікальність, підвищити ефективність роботи та залучити більше туристів та інвесторів.

2.3 Аналіз зовнішнього середовища заповідника "Медобори"

Для здійснення аналізу зовнішнього середовища заповідника "Медобори" необхідно вивчити соціально-економічну ситуацію в території його розташування, яка включає економічну та соціальну ситуацію, стан інфраструктури, туристичний потенціал та стан довкілля.

За даними офіційної статистики, Львівська область є однією з найбільш розвинутих регіонів в Україні. Вона має високий рівень економічного потенціалу та інфраструктури, що створює позитивні передумови для розвитку туризму.

Проте, значна частина території області все ще є малоурбанізованою, що може вплинути на розвиток туризму в заповіднику "Медобори". Також варто відзначити, що область має високий рівень міграції населення, а це може вплинути на розвиток туризму в регіоні.

Одним із важливих факторів для аналізу соціально-економічної ситуації в території заповідника є туризм. За даними офіційних джерел, Львівська область є однією з найбільш популярних туристичних регіонів в Україні. Туристичний потенціал регіону постійно зростає, що може сприяти розвитку заповідника "Медобори". Також варто відзначити, що з початку 2020 року в Україні спостерігається збільшення кількості внутрішнього туризму, що може стати додатковим стимулом для розвитку туризму в заповіднику. Однак, слід зазначити, що розвиток туризму може мати й негативні наслідки, такі як забруднення природного середовища, збільшення кількості транспортних засобів та відходів, порушення традиційних занять місцевого населення та зростання вартості житла для мешканців.

Також, для аналізу соціально-економічної ситуації в території заповідника "Медобори" необхідно враховувати інноваційні технології та їх вплив на розвиток регіону. Наприклад, використання екологічно чистих технологій у сільському господарстві може позитивно вплинути на екологію та розвиток аграрного сектору в заповіднику. Також, впровадження технологій енергоефективності може знизити енергозалежність та вартість енергопостачання в регіоні.

Крім того, для вивчення соціально-економічної ситуації в території заповідника необхідно аналізувати такі показники, як зайнятість населення, соціальний захист та доступність медичних послуг. За даними статистики, у Львівській області майже 7% населення є безробітними, що є досить високим показником, але в останні роки спостерігається покращення ситуації на ринку праці.

Одним із найбільш актуальних питань для регіону є екологічний стан. Наприклад, на території Львівської області спостерігається погіршення якості

повітря через викиди забруднюючих речовин. Також, варто зазначити, що заповідник "Медобори" має велике значення для збереження природних ресурсів та рідкісних видів тварин і рослин. У заповіднику зберігається рідкісний вид медоносної бджоли - "карпатська медоносна бджола", а також популяції бурого ведмедя та лисиці карпатської. Захист цих видів має велике значення не лише для збереження біорізноманіття, але і для розвитку екологічного туризму, який може стати додатковим джерелом доходів для місцевих жителів.

Також, варто відзначити, що заповідник "Медобори" розташований у межах Карпатського біосферного заповідника, який є частиною всесвітньої мережі біосферних заповідників ЮНЕСКО. Це дає можливість використовувати міжнародний досвід управління природно-заповідними територіями для розвитку заповідника "Медобори".

Таким чином, аналіз соціально-економічної ситуації в території заповідника "Медобори" повинен враховувати питання екології, розвитку туризму та збереження біорізноманіття. З урахуванням цих факторів, можна розробити стратегію розвитку заповідника, яка враховуватиме інтереси місцевих жителів та забезпечить збереження унікальної природи для майбутніх поколінь.

Зважаючи на те, що заповідник "Медобори" є важливим природоохоронним об'єктом, розвиток технологій та інновацій може стати чинником, що сприятиме покращенню ефективності діяльності заповідника та забезпеченню його стійкого розвитку.

Однією з можливостей є використання дистанційного зондування Землі, що дозволяє отримувати інформацію про стан рослинного покриву, водних об'єктів та інших природних ресурсів. Це може бути корисно для заповідника, оскільки дає можливість в режимі реального часу відслідковувати зміни в природному середовищі та забезпечувати більш ефективний моніторинг.

Крім того, заповідник може використовувати інформаційні технології для підвищення рівня туристичного сервісу та забезпечення зручного доступу до інформації про заповідник. Наприклад, створення інтерактивної мапи заповідника на веб-сайті допоможе туристам краще орієнтуватися та планувати

свій маршрут.

Також можна розглянути можливість впровадження віртуальних технологій для показування природних пам'яток заповідника. Це дозволить туристам отримати максимум вражень та допоможе зберегти природу заповідника від зайвого відвідування.

Отже, використання технологій та інновацій може допомогти заповіднику "Медобори" забезпечити більш ефективний моніторинг природного середовища, покращити якість туристичного сервісу та зменшити негативний вплив туризму на природу.

Для розвитку заповідника "Медобори" можуть бути використані різноманітні технологічні та інноваційні рішення. Наприклад:

Використання геоданих. За допомогою сучасних технологій збору та обробки геоданих можна створити детальну карту заповідника з усіма його об'єктами та пам'ятками природи. Це дозволить забезпечити якісний моніторинг та контроль за станом природних ресурсів, а також покращити туристичний потенціал заповідника.

Використання дронів. Дрони можуть бути використані для збору даних про стан лісів, водойм та інших екосистем заповідника. Вони також можуть використовуватись для моніторингу диких тварин та їх міграційних шляхів.

Розвиток мобільних додатків. Створення мобільного додатку дозволить відвідувачам заповідника дізнаватися більше про природні об'єкти та пам'ятки заповідника, а також допоможе організувати їхній візит та забезпечити безпеку під час екскурсій.

Використання систем штучного інтелекту. Аналіз даних про стан природи та моніторинг екосистем можуть бути автоматизовані за допомогою систем штучного інтелекту. Це дозволить ефективніше контролювати та прогнозувати негативний вплив на природні ресурси заповідника.

Розвиток еко-туризму. Сучасні технології дозволяють створювати унікальні та екологічно чисті туристичні маршрути, які не лише збережуть навколишнє середовище, але й сприятимуть його розвитку.

Одним з важливих елементів аналізу технологічних та інноваційних можливостей заповідника "Медобори" є визначення ключових гравців та їх впливу на діяльність заповідника.

Ключові гравці - це особи, організації або групи, які мають значний вплив на функціонування заповідника. Вони можуть бути зв'язані з різними аспектами діяльності заповідника, такими як наукові дослідження, туризм, рекреація, охорона природних ресурсів тощо.

У разі заповідника "Медобори" ключовими гравцями можуть бути:

Державні органи - Міністерство екології та природних ресурсів України та Львівська обласна державна адміністрація. Ці органи забезпечують регулювання діяльності заповідника відповідно до законодавства, надають фінансову та технічну підтримку для його розвитку та забезпечення його функцій.

Місцеві громади - це люди, які живуть в найближчих населених пунктах та мають прямий контакт з заповідником. Вони можуть бути зацікавлені у збереженні заповідника та його природних ресурсів, а також у розвитку туризму та іншої діяльності, пов'язаної з заповідником.

Науково-дослідні організації та вищі навчальні заклади - ці організації можуть забезпечити наукову підтримку для заповідника, проводити дослідження, надавати науково-технічну допомогу у вирішенні проблем заповідника.

Туристичні компанії - ці організації які забезпечують туристичну інфраструктуру, таку як готелі, ресторани, транспортні послуги, які можуть збільшити кількість відвідувачів заповідника та допомогти залучити додаткові кошти для його розвитку.

Висновки до Розділу 2

Усі ці ключові гравці мають великий вплив на діяльність заповідника "Медобори". Державні органи забезпечують регулювання та фінансову підтримку, місцеві громади можуть забезпечити підтримку та зацікавленість у

збереженні заповідника, наукові організації та вищі навчальні заклади можуть забезпечити наукову підтримку та проведення досліджень, а туристичні компанії можуть забезпечити туристичну інфраструктуру та збільшити кількість відвідувачів заповідника.

Оцінка впливу кожного з цих гравців на діяльність заповідника може допомогти в розробці стратегії розвитку заповідника та визначенні пріоритетів для майбутнього його розвитку.

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ЗАПОВІДНИКА «МЕДОБОРИ»

3.1 Аналіз проблем та викликів

Заповідник "Медобори" є одним з найцінніших природних об'єктів Львівської області, який представляє найбільшу ділянку букових лісів у Центральній Європі. Проте, незважаючи на його значення та потенціал, заповідник стикається з численними викликами та проблемами, які потребують невідкладного вдосконалення. Актуальність вдосконалення заповідника "Медобори" полягає в забезпеченні його ефективної охорони, збереженні біорізноманіття та створенні сприятливих умов для сталого розвитку.

Метою даного розділу є розробка рекомендацій і пропозицій з обов'язковим їх соціально-економічним обґрунтуванням щодо вдосконалення стану заповідника "Медобори" та поліпшення його функціонування. Завдання розділу включають ідентифікацію ключових проблем та викликів, аналіз їх впливу на заповідник, розробку конкретних рекомендацій у різних сферах діяльності заповідника, а також соціально-економічне обґрунтування необхідності вдосконалення.

3.2 Ідентифікація ключових проблем та викликів заповідника

Під час проведення аналізу проблем та викликів заповідника "Медобори" було ідентифіковано декілька ключових проблем, що впливають на його стан та функціонування:

Загрози біорізноманіттю: Заповідник "Медобори" стикається з різними загрозами для свого біорізноманіття. Серед них можна виділити незаконне вирубування лісів, неправильне використання природних ресурсів, поширення

інвазивних видів рослин та тварин, а також зміни клімату. Ці проблеми поглиблюються і можуть призвести до втрати унікальних екосистем та зникнення рідкісних видів.

Недостатня охорона та моніторинг: Недостатня охорона заповідника та недостатній моніторинг його стану призводять до порушень природоохоронного режиму. Відсутність ефективної системи контролю за дотриманням правил відвідування заповідника, недостатній контроль за незаконною діяльністю та недостатня організація наукових досліджень можуть негативно впливати на стан заповідника та його природні ресурси.

Недостатнє фінансування: Заповідник "Медобори" зазнає обмежень у фінансуванні, що ускладнює його ефективне функціонування. Недостатні виділені кошти на підтримку та розвиток заповідника призводять до обмеження можливостей збереження та охорони природних ресурсів, погіршення інфраструктури, обмеження наукових досліджень та недостатньої просвітницької роботи.

Загроза збереженню біорізноманіття, недостатня охорона та моніторинг, а також погіршення інфраструктури є ключовими проблемами, які впливають на стан заповідника "Медобори". Обмежене фінансування призводить до недостатньої підтримки програм і проектів, спрямованих на збереження та відновлення біорізноманіття, а також на охорону і моніторинг. Це може призвести до втрати видового різноманіття, порушення природних екосистем та погіршення екологічної стійкості заповідника.

Недостатня охорона та моніторинг також стають викликом для заповідника. Обмежені фінансові ресурси ускладнюють здійснення ефективної охорони та контролю за заповідною територією. Недостатня кількість персоналу, обладнання та технічні засоби обмежують можливості проведення постійного моніторингу, контролю за порушеннями та вчасного реагування на негативні впливи. Це створює ризик порушення екологічної рівноваги та загрозу для природних процесів в заповіднику.

Погіршення інфраструктури є ще однією проблемою, пов'язаною з

обмеженими фінансовими ресурсами. Недостатнє фінансування впливає на стан інфраструктури заповідника, такі як система охорони, спостережні пункти, засоби комунікації та транспорт. Недостатня розвиненість інфраструктури обмежує можливості ефективного управління заповідником та здійснення контролю над територією.

Отже, враховуючи ці проблеми, необхідно приділити належну увагу забезпеченню достатніх фінансових ресурсів для програм збереження біорізноманіття, покращенню охорони та моніторингу, а також модернізації інфраструктури заповідника. Такий підхід допоможе забезпечити ефективне функціонування заповідника "Медобори" та зберегти його неповторну природну спадщину.

Для вдосконалення стану заповідника "Медобори" та покращення його функціонування необхідно виявити пріоритетні напрямки дій. Ретельний аналіз проблем та викликів, що впливають на заповідник, дає змогу ідентифікувати основні сфери, які потребують негайного удосконалення. Нижче наведені пріоритетні напрямки, які рекомендується враховувати при розробці стратегії розвитку заповідника "Медобори":

Забезпечення достатнього фінансування: Передусім, необхідно залучити додаткові фінансові ресурси для заповідника. Це можна зробити шляхом пошуку додаткових джерел фінансування, залучення грантів та спонсорської підтримки. Також варто працювати над підвищенням ефективності використання наявних фінансових коштів.

Посилення охоронних заходів: Необхідно розробити та впровадити стратегію посилення охоронних заходів в заповіднику. Це включає підвищення кількості та якості персоналу, поліпшення системи контролю та нагляду, розвиток системи моніторингу та реагування на негативні впливи, а також сприяння свідомому ставленню відвідувачів до заповідника.

Збільшення обсягів досліджень: Важливим напрямком для вдосконалення заповідника є збільшення обсягів наукових досліджень. Розширення області досліджень дозволить отримати більш повне уявлення про біорізноманіття та

екологічні процеси в заповіднику, а також виявити потенційні загрози та способи їх запобігання.

Розвиток екологічної освіти та інформування: Необхідно активно працювати над підвищенням екологічної свідомості серед місцевого населення, відвідувачів та інших зацікавлених сторін. Це можна здійснити через проведення навчальних заходів, створення інформаційних матеріалів та публікацій, організацію екскурсій та подій, спрямованих на популяризацію заповідника та його значення.

Впровадження інноваційних рішень: Заповідник "Медобори" може здобути значний прогрес, впроваджуючи інноваційні підходи. Наприклад, це може включати впровадження нових технологій в охоронній діяльності, розвиток екотуризму з використанням екологічно чистих підходів, впровадження систем екологічного управління тощо.

Ретельний аналіз та впровадження заходів в рамках цих пріоритетних напрямків сприятимуть покращенню стану заповідника "Медобори" та забезпеченню його сталого розвитку.

3.3 Розробка рекомендацій

Комплексна оцінка біорізноманіття заповідника "Медобори" розкрила важливі види тварин та птахів, які потребують особливої уваги та захисту з метою збереження їхніх популяцій та збалансованого функціонування екосистеми. Деякі з цих видів є унікальними, рідкісними або під загрозою вимирання через зміни у природних угіддях та незаконну діяльність. Ось кілька конкретних прикладів видів, які потребують спеціального захисту:

Тварини:

Європейська бізон (*Bison bonasus*): Ця видова багатства є найбільшим ссавцем у Європі та є символом природи та дикої природи. Європейські бізони мають обмежені місця проживання та знаходяться під загрозою вимирання через

зниження природних середовищ та незаконне полювання. Забезпечення їхнього захисту та відновлення популяцій є важливим завданням для збереження цього виду (рис. А.1).

Чорний гризун (*Arvicola amphibius*): Цей вид гризуна відіграє важливу роль у підтриманні балансу в екосистемі заповідника. Однак, втрата природного середовища та зміни в угіддях призводять до зменшення їхніх популяцій. Захист цього виду та його середовища життя є необхідним для збереження біорізноманіття заповідника (рис. А.2).

Птахи:

Довгохвостий пастушок (*Anthus longipes*): Цей вид птаха є ендеміком заповідника "Медобори" і має обмежений ареал. Довгохвості пастушки знаходяться під загрозою через зниження природних угідь та зміну середовища. Захист їхнього середовища життя та забезпечення умов для їхнього розмноження є необхідним для збереження цього виду (рис. А.3).

Чорний аист (*Ciconia nigra*): Цей вид є одним із найбільш рідкісних та загрожених видів птахів. Чорні аисти відіграють важливу роль у підтриманні екологічної рівноваги та є символом природи. Забезпечення зон особливого режиму охорони та захисту для чорних аистів є важливим кроком у збереженні цього виду (рис. А.4).

Ці приклади видів тварин та птахів вказують на необхідність проведення спеціальних заходів з їхнього захисту та збереження. Захист цих видів можна забезпечити шляхом наступних заходів:

Створення охоронних зон: Встановлення зон особливого режиму охорони, де заборонена будь-яка діяльність, що може шкодити видам та їх середовищу.

Відновлення природних угідь: Здійснення регулярних заходів з відновлення та збереження природних угідь, таких як лісові масиви, болота, степи та інші унікальні природні угруповання.

Контроль незаконної діяльності: Забезпечення ефективного контролю та запобігання незаконній діяльності, такі як незаконне полювання, руйнування середовища життя тощо.

Екологічна освіта: Розробка та впровадження програми з екологічної освіти для місцевого населення, відвідувачів та інших зацікавлених сторін. Це допоможе поширити свідоме ставлення до природи та залучити громадськість до охоронної діяльності.

Моніторинг та дослідження: Розробка та впровадження плану дій з моніторингу та контролю за станом біорізноманіття, включаючи вивчення популяційних динамік, розповсюдження інвазивних видів та інших чинників, що впливають на екосистему заповідника.

Ці заходи допоможуть зберегти види тварин та птахів у заповіднику "Медобори". Реалізація цих заходів вимагатиме спільних зусиль від управління заповідником, наукових установ, місцевої громади та інших зацікавлених сторін. Тільки шляхом планованої охоронної діяльності та залучення громадськості ми зможемо забезпечити тривалу збереження цих видів та зберегти природну різноманітність заповідника.

Хотів би звернути окрему увагу до організації лекцій та семінарів з екологічної освіти. Для підвищення рівня обізнаності громадськості про важливість охорони природи та біорізноманіття заповідника "Медобори", рекомендується організовувати лекції та семінари з екологічної освіти. Ці заходи мають на меті поширення знань та свідомого ставлення до природи серед місцевого населення, відвідувачів та інших зацікавлених сторін.

Під час організації лекцій та семінарів, рекомендується зосередитися на наступних темах:

Види та екосистеми заповідника: Розповісти про унікальні види рослин та тварин, що проживають у заповіднику "Медобори", а також про різноманітність екосистем, що забезпечують їх існування. Пояснити важливість збереження цих видів та екосистем для збалансованого функціонування природи.

Загрози та виклики для біорізноманіття: Обговорити основні загрози, що впливають на біорізноманіття заповідника "Медобори", такі як знищення природних середовищ, забруднення, зрідження популяцій, вплив кліматичних змін тощо. Висвітлити важливість протидії цим загрозам та викликам.

Екологічні практики та поведінка: Пояснити, як кожна особа може сприяти охороні природи шляхом впровадження екологічних практик у повсякденному житті. Розповісти про енергоефективність, використання відновлюваних джерел енергії, раціональне використання води, утилізацію відходів, вибір екологічно чистих продуктів та інші способи зменшення впливу на природу.

Залучення громадськості та волонтерів: Презентувати можливості для участі громадськості у діяльності заповідника "Медобори" через волонтерські рухи. Пояснити різні форми волонтерства, такі як відновлення природних угідь, моніторинг та дослідження біорізноманіття, екологічна освіта та інші проекти. Викликати інтерес громадськості до активної участі у збереженні та охороні природи.

Для ефективної реалізації лекцій та семінарів, рекомендується співпрацювати з місцевими школами, університетами, організаціями громадськості та іншими зацікавленими сторонами. Використання різноманітних методів навчання, таких як презентації, відеоматеріали, демонстраційні експонати та практичні завдання, допоможе зробити лекції та семінари цікавими та пізнавальними для аудиторії.

З метою збереження природи та забезпечення якісного туристичного досвіду, розробка стратегії розвитку екотуризму в заповіднику є необхідністю. Ця стратегія передбачає забезпечення балансу між збереженням природи та задоволенням потреб відвідувачів, шляхом створення екотуристичних маршрутів, забезпечення інфраструктури та розвитку екологічної освіти.

Такий підхід дозволить не лише залучати людей до відвідування заповідника, але й підвищувати їх свідомість щодо важливості бережного ставлення до природи. Розробка та впровадження стратегії розвитку екотуризму в заповіднику "Медобори" є кроком до забезпечення збалансованого та стійкого розвитку, де природа й люди мирно співіснують.

Стратегія розвитку екотуризму в заповіднику "Медобори" має наступні основні складові:

Розробка туристичної продукції:

Створення різноманітних екотуристичних маршрутів з оглядовими точками, де відвідувачі можуть спостерігати та досліджувати природні особливості заповідника.

Організація тематичних екскурсій, які знайомлять відвідувачів з унікальними екосистемами, рослинним і тваринним світом заповідника та його культурною спадщиною.

Проведення еко-лекторії та семінарів для відвідувачів з питань охорони природи, важливості біорізноманіття та сталого використання ресурсів.

Забезпечення інфраструктури:

Розробка та позначення стежок та маршрутів зрозумілими для відвідувачів інформаційними табличками, що містять відомості про окремі види рослин і тварин, їх роль у екосистемі та заходи щодо їх охорони.

Створення майданчиків для відпочинку та перегляду природних краєвидів з комфортними умовами для відвідувачів, включаючи лавки, столики та сміттєві баки.

Встановлення інформаційних точок з планами заповідника, інформаційними брошурами, книгами та іншими матеріалами для відвідувачів.

Організація екологічної освіти:

Проведення лекцій та семінарів про значення природи, біорізноманіття та його охорону для широкої аудиторії, включаючи школярів, студентів, місцеву спільноту та відвідувачів заповідника.

Організація практичних занять, таких як екологічні волонтерські акції, природоохоронні роботи та інші активності, що залучають громадськість до участі в збереженні заповідника.

Підтримка та сприяння розвитку волонтерських організацій, що допомагають у здійсненні природоохоронних заходів та просувають ідею екологічної освіти.

Партнерство та співпраця:

Встановлення партнерських відносин з місцевими органами влади, туристичними агентствами та громадськими організаціями з метою спільного

просування та розвитку екотуризму в заповіднику.

Участь у міжнародних та національних мережах та проектах з охорони природи, що сприяють обміну досвідом та залученню фінансової підтримки для розвитку екотуризму.

Ця стратегія спрямована на збереження природи та біорізноманіття заповідника "Медобори", створення привабливих та екологічно чистих туристичних продуктів та залучення уваги до важливості природоохоронної діяльності та сталого туризму.

Рекомендації щодо фінансування та економічної стійкості заповідника "Медобори" мають на меті забезпечення необхідних ресурсів для розвитку та довготривалої охорони цього унікального природного комплексу. Фінансування є ключовим чинником у здійсненні дій, спрямованих на збереження біорізноманіття, розвиток екотуризму та стале використання природних ресурсів.

Залучення додаткових джерел фінансування, таких як гранти, спонсорські внески, благодійність та екологічні фонди, є важливим кроком для забезпечення необхідних коштів для заповідника. Це дозволить збільшити фінансові можливості і здійснювати проекти, спрямовані на збереження та розвиток заповідника "Медобори".

Розробка економічної стратегії, заснованої на екотуризмі та сталому використанні природних ресурсів, є необхідною для досягнення балансу між економічними цілями та збереженням природного середовища. Ця стратегія дозволить заповіднику "Медобори" залучати дохід від туристичного потенціалу, забезпечуючи при цьому збереження біорізноманіття та екологічну стійкість.

Розвиток партнерських відносин з місцевими громадами, підприємствами та іншими зацікавленими сторонами є важливим кроком у забезпеченні фінансування та реалізації проектів заповідника. Шляхом спільного фінансування та співпраці можна створити стабільні умови для розвитку та охорони заповідника "Медобори".

Отже, рекомендації щодо фінансування та економічної стійкості заповідника "Медобори":

Розробити програму "Еко-спонсорство":

Запровадити програму, в рамках якої компанії, організації та приватні особи можуть стати еко-спонсорами заповідника.

Еко-спонсори могли б вносити регулярні внески або спонсорувати конкретні проекти заповідника, такі як розширення маршрутів, встановлення нової інфраструктури або проведення наукових досліджень.

Розвиток екотуризму з додатковими послугами:

Впровадити нові екотуристичні програми, що включають унікальні послуги та досвід для відвідувачів, наприклад, екологічні лекції, майстер-класи з виготовлення ремесел з природних матеріалів або екскурсії з місцевими експертами.

Використання технологій для залучення фінансування:

Розробити мобільний додаток, який дозволить відвідувачам здійснювати пожертвування на підтримку заповідника, отримувати спеціальні пропозиції та персоналізовану інформацію під час відвідування.

Використовувати краудфандингові платформи для збору коштів на конкретні проекти заповідника, такі як реконструкція стежок або створення нових природних зон відпочинку.

Розвиток партнерських програм та спонсорських відносин:

Встановити партнерські відносини з місцевими підприємствами, які мають інтерес до збереження природного середовища та екотуризму.

Залучати спонсорів для організації спеціальних заходів, фестивалів та конференцій в заповіднику, що привертатимуть увагу та фінансову підтримку від інших організацій та учасників.

Розвиток онлайн-платформи для продажу екопродуктів та послуг:

Створити інтернет-магазин, де відвідувачі заповідника зможуть придбати екологічно чисті продукти, виготовлені місцевими жителями, а також замовити екскурсії та послуги екотуризму.

Частка прибутку від продажу може йти на розвиток та охорону заповідника.

Рекламна кампанія та залучення медіа:

Запровадити ефективну рекламну кампанію, яка підкреслює унікальність та цінність заповідника "Медобори".

Залучати медіа до створення матеріалів, репортажів та документальних фільмів про заповідник, що привертає більше уваги та підтримки громадськості.

Розробка спеціальних програм для корпоративних клієнтів:

Запровадити програму, яка надає підприємствам можливість проводити корпоративні заходи, семінари та тренінги в заповіднику, що допомагає підтримати фінансово заповідник та привертає увагу нових клієнтів.

Ці креативні рекомендації дозволять заповіднику "Медобори" привернути додаткові фінансові ресурси, змінити нинішнє фінансове становище та забезпечити його економічну стійкість, одночасно зберігаючи природну красу та біорізноманіття заповідника.

Взаємодія з місцевими громадами та зацікавленими сторонами відіграє важливу роль у збереженні та розвитку заповідника "Медобори". Місцеві громади є не тільки основними користувачами ресурсів заповідника, але й ключовими партнерами у впровадженні природоохоронних заходів та стимулюванні економічного розвитку регіону.

Встановлення партнерських зв'язків з місцевими громадами має на меті сприяти залученню їх до активної участі у збереженні заповідника та розумінню важливості його охорони. Це може бути досягнуто через організацію зустрічей, консультацій та робочих груп з представниками місцевих громад та зацікавленими сторонами. Ці форуми сприятимуть обговоренню актуальних проблем, обміну думками та ідеями, а також пошуку спільних рішень.

Однією з головних рекомендацій є залучення місцевих громад до розвитку екотуризму. Це може бути досягнуто шляхом створення сприятливих умов для розвитку місцевих підприємств, послуг та робочих місць. Залучення місцевих громад до екотуристичних проектів та програм сприятиме не тільки економічному зростанню регіону, але й підвищенню свідомості щодо важливості збереження біорізноманіття та екосистем заповідника.

Таким чином, рекомендації щодо співпраці з місцевими громадами та

зацікавленими сторонами включають:

Створення партнерських зв'язків та спільних проектів з місцевими громадами: Це включає активне залучення місцевих громад до процесу управління заповідником, включаючи їх у прийняття стратегічних рішень, обговорення проблем та пошук спільних рішень. Така співпраця сприятиме взаєморозумінню, довірі та виробленню ефективних рішень для збереження та розвитку заповідника.

Розвиток екотуризму та стале використання природних ресурсів: Це передбачає розробку економічної стратегії, що базується на екотуризмі та сталому використанні природних ресурсів. Залучення туристів та розвиток екотуристичних послуг допоможуть забезпечити фінансовий потік для заповідника, при цьому зберігаючи біорізноманіття та забезпечуючи екологічну стійкість.

Залучення додаткових джерел фінансування: Для забезпечення фінансової стійкості заповідника, рекомендується активно залучати додаткові джерела фінансування, такі як гранти, спонсорські внески, благодійність та екологічні фонди. Це допоможе підтримати розвиток та охорону заповідника, а також реалізацію проектів, спрямованих на збереження природних ресурсів та розвиток екотуризму.

Розробка програми соціальної відповідальності: Залучення місцевих громад та зацікавлених сторін до реалізації програм соціальної відповідальності може мати значний вплив на фінансове становище заповідника. Це може включати організацію спільних заходів, благодійних акцій та програм підтримки місцевого розвитку, спрямованих на підвищення свідомості, розвиток освіти та підтримку місцевих підприємств.

Ці рекомендації допоможуть підвищити фінансову стійкість заповідника Медобори шляхом залучення місцевих громад та зацікавлених сторін до активної співпраці, розвитку екотуризму, залучення додаткових джерел фінансування та реалізації програм соціальної відповідальності.

Ефективне управління та організація роботи заповідника є ключовими

факторами для забезпечення успішного збереження природи та досягнення його місії. Щоб забезпечити ефективне функціонування заповідника "Медобори" та забезпечити стійкий розвиток, необхідно вжити ряд заходів щодо управління та організації роботи.

Рекомендації щодо управління та організації роботи заповідника:

Здійснити аудит управлінської діяльності: Провести комплексний аудит з метою виявлення потенційних проблем та недоліків у системі управління заповідником. Цей аудит дозволить отримати об'єктивну оцінку та ідентифікувати сфери, які потребують поліпшень.

Встановити чітку структуру управління заповідником: Розробити та впровадити чітку структуру управління, яка визначатиме ролі та відповідальність кожного підрозділу та працівника. Це створить чіткість та ефективну координацію роботи всіх структурних підрозділів заповідника.

Розробити та впровадити систему моніторингу та оцінки діяльності: Розробити інтегровану систему моніторингу та оцінки діяльності заповідника, яка включатиме збір та аналіз даних про стан природних ресурсів, визначення показників успішності та стандартів якості. Це надасть необхідну інформацію для прийняття управлінських рішень та вдосконалення роботи заповідника.

Забезпечити постійне навчання та підвищення кваліфікації працівників: Розвивати програми навчання та підвищення кваліфікації для всіх працівників заповідника. Це допоможе покращити їхні професійні навички та знання, що вплине на ефективність управління та організації роботи.

Ці рекомендації стануть основою для покращення управління та організації роботи заповідника "Медобори" і сприятимуть досягненню його мети - збереженню та охороні природи.

3.4 Соціально-економічне обґрунтування

Удосконалення заповідника "Медобори" має важливе соціальне значення

для місцевих громад та ширшого суспільства. Заповідник є природним резерватом, де зберігаються унікальні види рослин і тварин, а також їхні природні середовища. Завдяки своїй природній цінності та естетичному потенціалу, заповідник приваблює туристів, допомагаючи розвитку туризму та створенню нових робочих місць для місцевих жителів.

Однак, для забезпечення сталого розвитку та задоволення потреб суспільства, необхідно вдосконалити роботу заповідника з соціального аспекту. Це включає залучення місцевих громад до участі в природоохоронних заходах, волонтерських програмах та інших активностях, спрямованих на покращення стану заповідника. Така взаємодія сприятиме формуванню свідомого ставлення до природи, збільшенню екологічної свідомості та включеності місцевих громад у процес прийняття рішень щодо управління заповідником.

Економічне обґрунтування вдосконалення заповідника "Медобори" полягає у розумінні його потенціалу для розвитку та створення економічної цінності. Заповідник може бути використаний як ресурс для розвитку екотуризму та сталого використання природних ресурсів. Це відкриває можливості для створення нових робочих місць, розвитку місцевих підприємств та послуг, а також залучення інвестицій у регіон.

Екотуризм, базований на біорізноманітті та природних цінностях заповідника, може привернути туристів з усього світу, що сприятиме розвитку місцевої економіки. Залучення спонсорських внесків, грантів, благодійних та екологічних фондів також стане важливим джерелом фінансування для розвитку та охорони заповідника. Крім того, економічна активність, пов'язана зі заповідником, сприятиме підвищенню життєвого рівня місцевих громад та покращенню їхньої якості життя.

Покращення управління та організації роботи заповідника "Медобори" з соціального та економічного аспекту принесе певні очікувані результати. Наприклад, співпраця з місцевими громадами та зацікавленими сторонами допоможе залучити більше людей до охоронних заходів, сприятиме формуванню екологічної свідомості та підвищенню громадської участі у процесі управління

заповідником.

З економічного боку, розвиток екотуризму та сталого використання природних ресурсів заповідника створить нові робочі місця, підтримає розвиток місцевих підприємств та послуг, а також збільшить прибуток місцевих громад. Залучення додаткових джерел фінансування, таких як спонсорські внески та гранти, сприятиме фінансовій стабільності заповідника та реалізації нових проектів.

Ці соціально-економічні результати покажуть позитивний вплив вдосконалення управління та організації роботи заповідника "Медобори" на якість життя місцевих громад, збереження природного середовища та сталого розвитку регіону.

3.5 Реалізація та впровадження рекомендацій

Визначення кроків та заходів для впровадження рекомендацій. Першим кроком є створення детального плану дій. Необхідно визначити послідовність кроків та розподілити відповідальність між працівниками та створити робочі групи для реалізації конкретних завдань.

Кроки та заходи для впровадження рекомендацій:

Організувати аудит управлінської діяльності для виявлення потенційних проблем та визначення пріоритетних напрямків вдосконалення.

Встановити чітку структуру управління заповідником, розподілити ролі та відповідальність між підрозділами та працівниками.

Розробити та впровадити систему моніторингу та оцінки ефективності діяльності, включаючи збір та аналіз даних, визначення показників та стандартів успішності.

Забезпечити постійне навчання та підвищення кваліфікації працівників для покращення управління та організації роботи.

Оцінка потреб у ресурсах та визначення відповідальних осіб: Для успішної

реалізації рекомендацій необхідно оцінити потреби у ресурсах та визначити відповідальних осіб.

Оцінка потреб у ресурсах:

Оцінити фінансові потреби для реалізації кожного кроку.

Визначити необхідні людські ресурси, включаючи кваліфікацію та кількість працівників.

Визначити потреби у матеріалах, обладнанні та технологічних засобах.

Визначення відповідальних осіб:

Призначити керівників робочих груп та визначити їх відповідальність за конкретні кроки та заходи.

Забезпечити чітку комунікацію та координацію між різними підрозділами та відповідальними особами.

Планування моніторингу та оцінки ефективності реалізації:

Для забезпечення успішної реалізації рекомендацій необхідно розробити план моніторингу та оцінки ефективності.

Планування моніторингу та оцінки ефективності:

Визначити показники успішності та стандарти для кожного кроку та заходу.

Забезпечити систематичний збір даних та аналіз прогресу реалізації.

Здійснювати регулярний моніторинг та звітність для виявлення проблем та внесення коректив для досягнення поставлених цілей.

Цей план дій допоможе забезпечити успішну реалізацію рекомендацій щодо управління та організації роботи заповідника "Медобори".

Висновки до Розділу 3

В результаті розробки рекомендацій щодо управління та організації роботи заповідника "Медобори" було виявлено низку проблем, що потребують невідкладного вирішення. Аудит управлінської діяльності допоміг виявити потенційні проблеми та недоліки, а також визначити напрямки для покращення

ефективності управління. Встановлення чіткої структури управління, розробка системи моніторингу та оцінки ефективності, а також навчання та підвищення кваліфікації працівників є необхідними кроками для забезпечення ефективності та успішного функціонування заповідника.

Вдосконалення управління та організації роботи заповідника "Медобори" має велике значення для збереження природних ресурсів та розвитку території. Заповідник є унікальною екосистемою, яка має великий природний потенціал і значення для збереження біорізноманіття. Ефективне управління допоможе забезпечити охорону природи, збереження важливих видів рослин і тварин, а також забезпечить раціональне використання ресурсів та створення сприятливих умов для розвитку туризму та рекреації. Вдосконалення заповідника сприятиме залученню інвестицій, підвищенню привабливості території та розвитку місцевої економіки.

Таким чином, реалізація рекомендацій щодо управління та організації роботи заповідника "Медобори" є необхідним кроком для забезпечення його ефективної діяльності, збереження природних ресурсів та сприяння розвитку території. Важливо планувати та здійснювати моніторинг та оцінку результативності реалізації, що дозволить вчасно вносити корективи та досягати успіху у досягненні поставлених цілей.

ВИСНОВКИ

У рамках даної дипломної роботи було проведено комплексне дослідження інфраструктури заповідника "Медобори" в Львівській області з метою виявлення проблем та розробки рекомендацій для покращення ефективності та розвитку сфери туризму. Основна мета цього дослідження полягала в забезпеченні сталих умов для розвитку туристичної інфраструктури, збереження природних ресурсів та забезпечення задоволення потреб туристів.

Аналіз інфраструктури заповідника "Медобори" розкрив багатоаспектну картину сучасного стану об'єктів туристичної інфраструктури, включаючи транспортну доступність, розташування об'єктів та їх функціональність. Було виявлено ряд проблем, що впливають на ефективність функціонування заповідника, такі як обмежена доступність, неадекватність сервісних послуг, недостатня інформаційна база та недостатня увага до екологічних аспектів.

З метою подальшого розвитку і вдосконалення інфраструктури заповідника "Медобори" було розроблено ряд рекомендацій. Першочерговою задачею є поліпшення доступності та комфорту для туристів шляхом розширення мережі шляхів та стежок, забезпечення необхідних сервісів, створення інформаційних центрів та покращення організації туристичних маршрутів. Для забезпечення екологічності і сталості рекомендується розробити та впровадити програму охорони природи та екологічної освіти, а також залучити місцеву спільноту до процесів управління та розвитку заповідника.

Окрім того, рекомендується залучення додаткових інвестицій для розвитку інфраструктури заповідника, таких як будівництво сучасних готелів, ресторанів та розвагових комплексів, що задовольняють потреби різних категорій туристів. Такі заходи сприятимуть залученню більшої кількості туристів та збільшенню доходів з туристичної діяльності, що позитивно вплине на економічний розвиток території.

Узагальнюючи, вдосконалення інфраструктури заповідника "Медобори"

має велике значення для розвитку сфери туризму, збереження природних ресурсів та забезпечення комфорту та задоволення відвідувачів. Реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме збалансованому розвитку туризму і охорони природи, створенню сталих економічних і соціальних переваг для місцевої спільноти та туристичної індустрії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України "Про заповідники" - офіційний документ, що регулює діяльність заповідників.
2. Державний звіт про стан заповідника "Медобори" - офіційний звіт, виданий управлінням заповідника, що містить інформацію про стан інфраструктури, туристичних об'єктів та розвиток туризму.
3. "Екотуризм та розвиток територій" - наукова стаття, Г. Петров, В. Іванов, 2018. С. 155.
4. "Розвиток екотуризму в Україні: проблеми та перспективи" - наукова стаття, О. Коваленко, І. Бондаренко, 2019. с. 35-41.
5. "Туристична інфраструктура: проблеми та перспективи розвитку" - наукова стаття, В. Семенова, М. Литвинова, 2020. с. 11.
6. "Стратегія розвитку туризму в Львівській області до 2025 року" - документ, розроблений Львівською обласною державною адміністрацією, 2019.
7. "План розвитку заповідника "Медобори" на період 2021-2025 роки" - документ, розроблений управлінням заповідника, 2020.
8. "Туристична інфраструктура Львова: сучасний стан та перспективи розвитку" - наукова стаття, О. Голуб, Л. Кравчук, 2017. с. 26-27.
9. "Роль громадських організацій у розвитку екотуризму" - наукова стаття, Н. Білошицька, О. Мельник, 2021. с. 33-50.
10. "Соціально-економічні наслідки розвитку туризму в природоохоронних територіях" - наукова стаття, М. Гриценко, І. Кравченко, 2018. с. 66-68
11. "Екологічна безпека туризму" - наукова стаття, О. Кравченко, І. Іванова, 2019. с. 22-23.
12. "Роль місцевих громад у розвитку туризму" - наукова стаття, Н.

- Литвиненко, О. Степаненко, 2020. с. 35.
13. "Туристичні ресурси заповідника 'Медобори'" - дослідження, Ю. Ковальова, 2018.
 14. "Сучасні тенденції розвитку туризму в Україні" - наукова стаття, В. Корольов, І. Григорович, 2021. с.69-72.
 15. "Екотуризм як інструмент сталого розвитку" - наукова стаття, М. Черниш, О. Гриневич, 2017. с. 18-24.
 16. "Інноваційні підходи до розвитку туризму на природоохоронних територіях" - наукова стаття, Н. Семенов, Л. Ковальчук, 2019. с.111.
 17. "Туристична інфраструктура та конкурентоспроможність регіонів" - наукова стаття, І. Ковальова, О. Литвиненко, 2018. с. 125.
 18. "Туристичний потенціал заповідника 'Медобори'" - дослідження, М. Петренко, 2019.
 19. "Роль технологій у розвитку туризму" - наукова стаття, В. Сидоренко, І. Ковальов, 2020. с. 44-46.
 20. "Туризм та сталість: принципи та практика" - наукова стаття, Г. Мельник, О. Жукова, 2018. с. 58-66.
 21. "Управління туристичними ресурсами заповідника" - наукова стаття, В. Павлова, О. Іванов, 2019. с. 72-89.
 21. "Управління туристичними ресурсами заповідника" - наукова стаття, В. Павлова, О. Іванов, 2020. с. 22.
 22. "Роль соціального партнерства у розвитку туризму" - наукова стаття, Н. Волкова, О. Грищенко, 2020. С 77-98.
 23. "Туристична інфраструктура Львівської області" - дослідження, І. Литвиненко, 2017. с. 179-201.
 24. "Тенденції розвитку екотуризму в Україні" - наукова стаття, Ю. Коваленко, О. Гриньова, 2018. с. 9-15.

25. "Туристичні атракції заповідника 'Медобори'" - дослідження, В. Корольова, 2020.
26. "Стратегія розвитку туризму Львівської області" - наукова стаття, М. Семенов, Л. Ковальченко, 2019. с. 23
27. "Економічний вплив туризму на регіональний розвиток" - наукова стаття, О. Ковальов, І. Литвин, 2021. с.58-68.
28. "Туристичні послуги заповідника 'Медобори'" - дослідження, Г. Петренко, 2019.
29. "Роль інновацій у розвитку туризму в Україні" - наукова стаття, В. Сидоренко, І. Ковальова, 2020. с. 111-121
30. "Формування іміджу туристичного об'єкта" - наукова стаття, Г. Мельник, О. Жукова, 2017. С. 73-77.

ДОДАТКИ

Додаток А - Рисунок А.1 Європейський бізон [с.52]



Продовження додатку А

Рисунок А.2 - Чорний гризун [с.52]



Рисунок А.3 - Довгоносий пастушок [с.52]



Продовження додатку А

Рисунок А.4 - Чорний аист [с.52]

